

ВЕЛИКА СІМКА 2.0

GREAT SEVEN 2.0

ЮРІЙ КОМЕЛЬКОВ

автор проекту «ВЕЛИКА СІМКА»
автор проекту «UKRAINE. THE BEST»

Проект «Велика сімка» виник дуже природним чином. Не треба було мудрувати з концепцією. Достатньо було подивитись рейтинг 100 великих українців всіх часів, що його опублікував журнал «НВ» у 2020 році. Шевченко, Малевич, Бойчук, Нарбут, Архипенко, Примаченко, Криволап – ось сімка художників, чий вплив на становлення української нації вийшов далеко за межі суто художні. Адже саме за таким критерієм визначала наших великих співвітчизників експертна рада, до якої увійшли 100 авторитетних українців сучасності, з яких 46 представляли креативний клас, а решта — політики, лідери суспільної думки, економісти та бізнесмени, вчені, громадські та церковні діячі тощо.

Не буде перебільшенням сказати, що такий склад експертної ради цілком репрезентує сучасне українське суспільство загалом. А результати опитування формують у колективній свідомості наш власний Пантеон, повертаючи із забуття сотні імен, яким ми завдячуємо існуванню нашого народу. Життєвий досвід та непересічні професійні досягнення великих українців — безцінне джерело натхнення для теперішніх та майбутніх поколінь. І цікавість до визначних діячів нашої історії, запит на вивчення їх надбань — величезний.

Відчуваючи це, ще у 2014-2016 роках я реалізував великий мультимедійний проект «UKRAINE. THE BEST. Культурний простір від А до Я» (<http://ukrainethebest.com>). Для нього було створено більше ста розгорнутих творчих біографій знаних письменників, художників, скульпторів, акторів та режисерів — всіх тих, хто являє світу нашу сучасну культуру. Авторський колектив проекту склали провідні культурні журналісти, арт-критики, театрознавці. Після виходу друкованої версії, яка навіть в поліграфічному сенсі стала чи не найбільшою українською книгою, було видано її англomовну версію та знято телевізійний міні-серіал з багатьма героями книги. Як я і задумував, проект виявився в певному сенсі енциклопедичним – на відміну від більшості швидкоплинних акцій, він не втрачає своєї цінності і сьогодні.

Щось подібне за фундаментальністю та відповідністю масштабу постатей мені хотілося зробити і з сімкою українських художників, яких було визнано великими. Концепція першої виставки формувалась одночасно з пошуком експонатів. Треба розуміти, що творча спадщина всіх учасників «сімки», окрім Анатолія Криволапа, в Україні була у той чи інший спосіб «репресована» — від фізичного знищення самого митця (Михайло Бойчук та всі його твори) до примусового включення в російсько-советський канон (Казимир Малевич). Не кращі справи і з Архипенко та Нарбутом. На початку 50-х зібрання їх робіт, що дивом збереглися в одному з музеїв на заході України, були вилучені радянською владою з музейного фонду та знищені. Відповідно, сформувати репрезентативну, цікаву та збалансовану експозицію було непросто. Та завдяки співпраці з провідними музейниками, мистецтвознавцями та колекціонерами це вдалося, і влітку 2021 року виставка відкрилася у Музеї історії Києва.

Саме на той момент для мене стало остаточно, як медичний факт, зрозуміло, що саме об'єднує цих сімох геніїв. Дві речі: любов до України та належність до українського авангарду. Думка, можливо, парадоксальна, несподівана, ламаюча стереотипи, та лише поки не побачиш їх роботи разом — зібрані в одному просторі. «Велика сімка» стала першою такою компіляцією в виставковій історії України, тож її слід вважати відправною точкою для започаткування «українського авангарду» як культурно-історичного бренду світового значення. Дуже важливою для мене на цьому амбітному шляху стала підтримка словом та ділом від Дмитра Горбачова — теоретика та історика мистецтва, збирача та охоронця українського авангарду впродовж останніх п'ятидесяти років.

Успіх «Великої сімки» серед глядачів та професійної спільноти надихав, давав підстави будувати далекоглядні плани просування «українського авангарду», а з ним і належної поваги до української культури в цілому. Проект був запрошений до низки відомих галерей та музеїв Європи. Велась активна підготовча робота до великого турне.

Та настав лютий 2022 року. Війська Росії, країни-агресора, опинилися в кількох кілометрах від Києва. Вперше з часів Другої світової війни під загрозою фізичного знищення опинилися мільйони людей, столицю європейської держави щодня бомбардували, вбиваючи мирних жителів, руйнуючи житлові будівлі та об'єкти критичної інфраструктури. Та навіть в цих жахливих умовах кияни не полишили турботи про культуру. Пам'ятники у Києві захищали мішками з піском, вікна музеїв закривали дерев'яними щитами, а безцінні експонати ховали по підвалах. На жаль, передмістю Києва, яке опинилося під окупацією російських варварів, пощастило менше. В Іванкові було вщент розбомблено музей, де експонувалися твори Марії Примаченко. У Липівці Макарівського району зазнала пошкоджень Церква Покрова Пресвятої Богородиці, розпис якої багато років робив Анатолій Криволап. У Бородянці ворожий літак навмисно розстріляв пам'ятник Тарасу Шевченко... Загалом за час повномасштабного вторгнення було зруйновано більше тисячі культурних об'єктів — музеїв, театрів, бібліотек. Такою стала чергова хвиля знищення української культури.

Нам не звикати. Сторіччями український етнос саме через культуру боровся за своє існування та відроджувався попри все. Тож і «Велика сімка» як проект відродилась у своїй другій версії — можна сказати, воєнній.

IURI KOMELKOV

Author of the project "GREAT SEVEN"

Author of the project "UKRAINE. THE BEST"

The GREAT SEVEN Project emerged quite naturally. There was no need to subtilize with a concept, all it took was to look at the top 100 great Ukrainians as rated by The New Time magazine in 2020. Shevchenko, Malevich, Boychuk, Narbut, Archipenko, Prymachenko, Kryvolap – these are the seven artists whose impact on the Ukrainian nation formation surpassed purely creative frames. It was exactly the criterion applied to our greatest compatriots by an expert council uniting 100 most prominent Ukrainians of the modern time, of which 46 represented the creative class while the rest were politicians, public opinion leaders, economists and business people, scholars, public and religious activists, etc.

It would not be an exaggeration to argue that the above composition of the expert council largely reflects the whole of the Ukrainian society. The polling results reveal the formation in the public mentality of our own Pantheon returning from oblivion hundreds of names to who we owe the existence of the nation. The life experience and outstanding professional accomplishments of the great Ukrainians become a precious source of inspiration for the modern and future generations. The interest in the makers of our history and the appetite for exploring their legacies are enormous.

Appreciating it, back in 2014-2016, I implemented a massive multimedia project "UKRAINE. THE BEST. The Culture Space From A to Z" (<http://ukrainethebest.com>). This effort involved the elaboration of over a hundred of creative biographies of famous writers, artists, sculptors, actors and directors – all those who embody our modern culture in the word's eyes. The project's authors team brought together leading art journalists, critics, theater experts. After the release of the printed copy which could well be one of the biggest books ever published in Ukraine, its English-language version was put out, later followed by a documentary mini series featuring many characters of the book. As I conceived it, the project turned out to be of an encyclopedic format, and, unlike most of the one-day-long actions, its value remains obvious up until today.

The fundamentality and adequacy to the scale of the featured personalities are exactly the criteria I was looking to apply to talking about the Great Seven of the Ukrainian artists. The concept of the first exposition was being shaped up in parallel to the search of exhibits. It should be understood that the legacies of all of the Great Seven, except for Anatoly Kryvolap, suffered, in this or that way, "repressions" – from the physical extermination of the artist (Mykhailo Boychuk and all of his works) all the way to the inclusion in the Russian/Soviet canon (Kazimir Malevich). The cases of Archipenko and Narbut are no better: in early 1950s, the collection of their works miraculously surviving at a museum in Western Ukraine was seized from the funds and destroyed by Soviet authorities. Thus, forming an illustrative, exciting and balanced exposition was quite a challenge. However, due to cooperation with leading museum professionals, art historians and collectors it finally became a reality and in the summer of 2021, the exhibition opened in the Museum of Kyiv History.

It was exactly then that I perfectly clearly realized what exactly unites the seven genius artists. Two things: the love for Ukraine and the commitment to the Ukrainian avant-garde. Maybe, it is a paradoxical and unexpected conclusion breaking stereotypes but it is only until you see their works brought together under one roof. The Great Seven became the first compilation of this kind in Ukraine's exhibitions history and should therefore be viewed as a starting point for the Ukrainian avant-garde conception as a cultural and historic brand of the global scale. In pursuing this ambitious goal, I cannot overestimate the support of Dmytro Gorbachov, an art theoretician and historian, a dedicated Ukrainian avant-garde collector and guardian over the past fifty years.

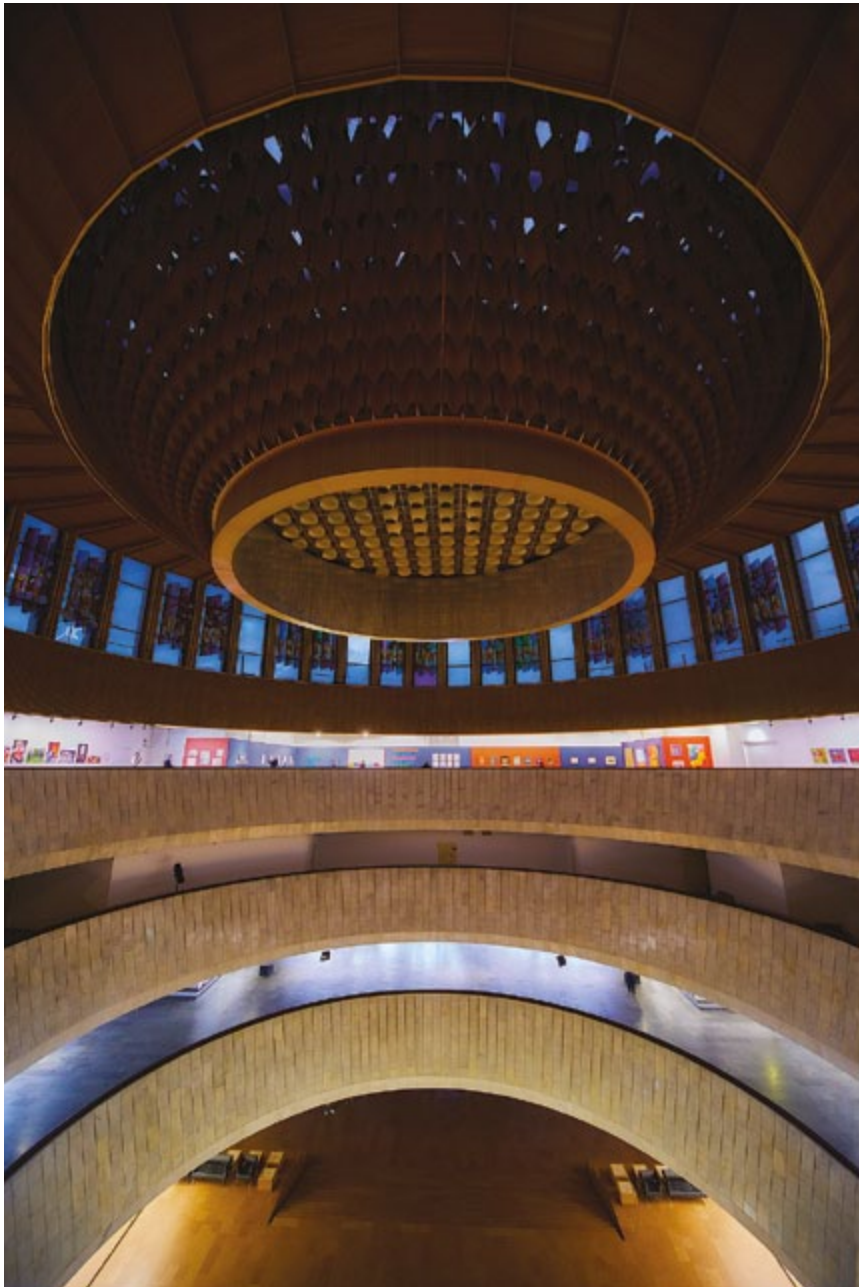
The success of the Great Seven among the audience and the professional community was immensely inspiring and urged to come up with far-fetched plans for promoting the Ukrainian avant-garde and developing the due respect for the Ukrainian culture as a whole. The project was invited to a number of reputed European galleries and museums, active work to prepare a large scale tour was underway...

...Until February of 2022 came. The troops of Russia, an aggressor state, approached as close as a few miles from Kyiv city limits. For the first time since WWII, millions of people faced a threat of physical annihilation, the capital of a European state was being bombed and shelled claiming lives of peaceful citizens, destroying residential buildings and infrastructure facilities. However, even in these heinous circumstances, Kyiv citizens remained committed to saving their cultural treasury. Monuments in Kyiv were fenced with sand sacks, museums windows were shielded with wooden plates and precious exhibits were hidden in basements. Unfortunately, Kyiv suburbs ending up in Russian barbarian occupation were not as lucky. In Ivankiv, a museum hosting the exhibition of Maria Prymachenko's works was razed to the ground. In Lypivtsi, the Church of the Intercession of the Holy Virgin painted by Anatoly Kryvolap was badly damaged. In Borodianka, a Russian fighter deliberately shot at the monument to Taras Shevchenko. All in all, over a thousand of art and culture facilities – museums, theaters, libraries – were destroyed which became another tragic page in the chronicle of the Ukrainian culture elimination.

We are used to that – for centuries, the Ukrainian nation was struggling for its existence and resurrected through its culture against all odds. By the same token, The Great Seven resurrected as a project in its new reincarnation, the wartime version, so to say.

«ВЕЛИКА СІМКА». Музей історії міста Києва.
27 травня – 28 червня 2021 року.
THE GREAT SEVEN. Museum of Kyiv History.
27 May – 28 June 2021

«ВЕЛИКА СІМКА 2.0». Національний центр ділового та культурного співробітництва «Український Дім».

Жовтень 2022 року. Проект було змонтовано двічі, але він не був реалізований через ракетні обстріли та часткового руйнування будівлі

THE GREAT SEVEN 2.0. National Center of Business and Cultural Cooperation "The Ukrainian House".

October 2022. The project installations were mounted twice but it was never implemented due to missile attacks and partial destruction of the building housing it

«ВЕЛИКА СІМКА 2.0». Національний музей Тараса Шевченка.
4-13 листопада 2022 року.
THE GREAT SEVEN 2.0. National Taras Shevchenko Museum
4-13 November 2022.

Архипенко став відомим як блискучий скульптор та експериментатор. «Пікассо» від скульптури. Він вводив у скульптуру нові елементи — заглибленість, працював із «негативним» простором — порожнечою між деталями скульптури — моделював та досягав неймовірної пластичності. У своїх роботах він поєднував скло, дерево та метал.

Спочатку Архипенко придумав «скульптурний живопис», створивши, по суті, перші інсталяції. Потім — живопис «рухливий», який назвав «архипентурою», прообраз сучасних рекламних білбордів.

У 1920 році Олександр — перший українець, який взяв участь у Венеціанській бієнале.

У 1952 році його твори разом із сотнями інших шедеврів українських авангардистів буде знищено радянським режимом. Відтак у музейних збірках України сьогодні зберігається всього 14 творів митця, з них — лише три скульптури.

«Юнаком він поїхав до Парижу, але в тамтешній Академії програма майже не відрізнялась від старомодної київської.

Землячка Екстер повела його до кубістів, і там Олександр нарешті знайшов нову філософію мистецтва. Як і в Пікассо, в Архипенка органічно поєдналися сучасність і архаїка. Він часто згадував народних майстрів України з їхнім безпомилковим смаком, і не без їхнього впливу зробив те, на що не наважувалися європейські скульптори протягом багатьох століть — покрити веселковими кольорами грані і площини своїх скульптур, додавши динаміки і радості рухливим формам.

Вічний мандрівник, Архипенко працював у Росії, Франції, Німеччині, США. Засновував мистецькі школи, теоретично обґрунтовував авангардне мистецтво, різьбив портрети Тараса Шевченка та Івана Франка і доки міг підтримував зв'язки з Вітчизною.

Він дискутував у листах до брата Євгена, міністра Української Центральної Ради, котрий закликав його творити українське мистецтво: «Ти на мистецтво дивишся через призму національності, а я художник, і на національність дивлюся через призму мистецтва. І якщо в моїй крові є частка української естетики (не сюжети), то вона відбивається у моїх формах».

**Дмитро Горбачов,
мистецтвознавець**

Archipenko won universal recognition as a magnificent sculptor and experimenter, a kind of Picasso in sculpture. He introduced new elements in this art — profundity, incorporation of the 'negative space' — hollowness between the sculpture details, modeled and achieved incredible plasticity integrating glass, wood and metal in his works.

First, Archipenko invented the 'sculptural painting' creating the first installations in essence. Eventually, he pioneered in the 'motion painting' which he referred to as 'archipencture' — the prototype of modern billboards.

In 1920, Alexander becomes the first Ukrainian ever to participate in Venice biennale.

In 1952, his works, along with hundreds of other masterpieces of the Ukrainian avant-garde, were destroyed by the Soviet regime. Since then, only 14 of the artist's works have survived into today of which as few as three are sculptures.

In his teen years, Archipenko went to Paris but the curriculum in the Paris Academy offered almost nothing different from the old-fashioned Kyiv Academy.

His fellow-Ukrainian Exter introduced him to the cubists community where Alexander finally found a new philosophy of art. Just like Picasso, Archipenko successfully blended the archaic with the contemporary. He often brought up Ukrainian folk craftsmen and their infallible taste obviously influencing his revolutionary endeavor which European sculptors did not dare for centuries: he applied the rainbow patterns to the edges and surfaces of his sculptures thereby lending additional dynamism and cheerfulness to the movable shapes.

A non-stop traveler, Archipenko worked in Russia, France, Germany, the US. He set up artistic schools, developed theoretic foundations for avant-garde art, carved portraits of Taras Shevchenko and Ivan Franko maintaining, to the extent possible, uninterrupted ties with his homeland.

He pursued an active debate in his letters to his brother Yevhen, a Minister at the Central Council of Ukraine, urging him to promote the Ukrainian art: "You are looking at art through the prism of nationality while I am an artist eyeing the nationality through the prism of art. Inasmuch as my blood contains a particle of Ukrainian esthetics (not plots), it finds reflection in my shapes."

**Dmytro Gorbachov
Art Critic**

ОЛЕКСАНДР АРХИПЕНКО ALEXANDER ARCHIPENKO

1887-1964

Художник та скульптор, засновник кубізму в скульптурі, піонер скульптурного живопису, засновник власної школи, винахідник «архипенктури».

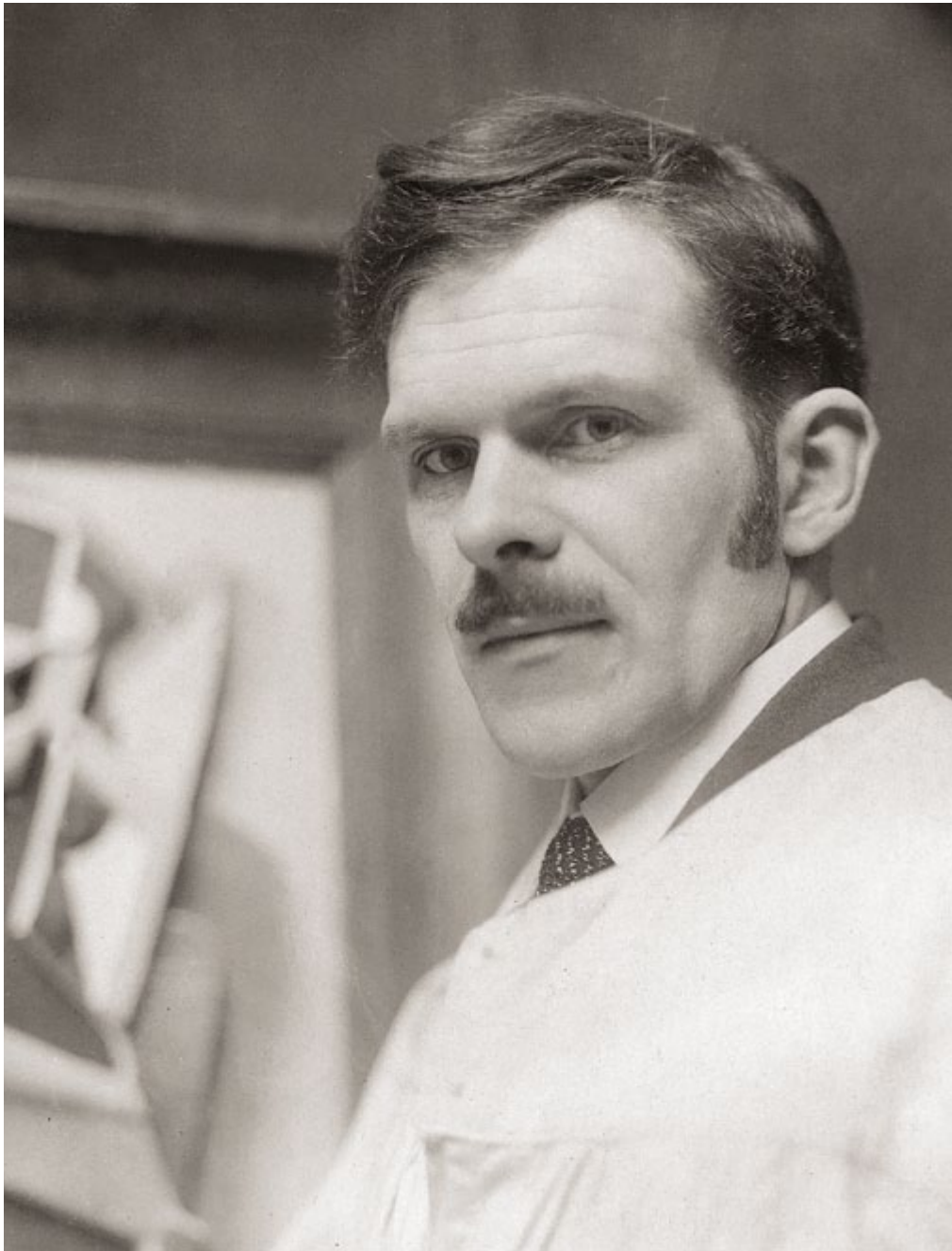
«Хтозна, чи думав би я так, якби українське сонце не запалило в мені почуття туги за чимось, чого я сам не знаю. Українська земля, український хліб, український дух свободи та індивідуальності лягли в основу моєї креативності».

Олександр Архипенко

An artist and sculptor, founder of the cubism trend in sculpture, a pioneer in sculptural painting, founder of his own school, inventor of 'archipencture'.

"Who knows whether my mindset would have been the same unless the Ukrainian sun sparked in me a sensation of woe for something I don't know. The Ukrainian land, Ukrainian bread, Ukrainian spirit of freedom and individuality made up a foundation of my creativity."

Alexander Archipenko

«ВЕЛИКА СІМКА 2.0». Національний музей Тараса Шевченка.
4-13 листопада 2022 року.
THE GREAT SEVEN 2.0. National Taras Shevchenko Museum.
4-13 November 2022

Блакитний танець
1913, бронза, 79х28х24, камінь
Приватна колекція

The Blue Dance
1913, bronze, 79х28х24, stone
Private collection

Торс, що обертається
1929, бронза, 65х35х33, камінь
Приватна колекція

The Revolving Torso
1929, bronze, 65х35х33, stone
Private collection

Стоїть увігнута
 1925, бронза, 49х11х13, камінь
 Приватна колекція

Concaved She Stands
 1925, bronze, 49x11x13, stone
 Private collection

Статуя на трикутній базі
 1928, бронза, 68х18х18, камінь
 Приватна колекція

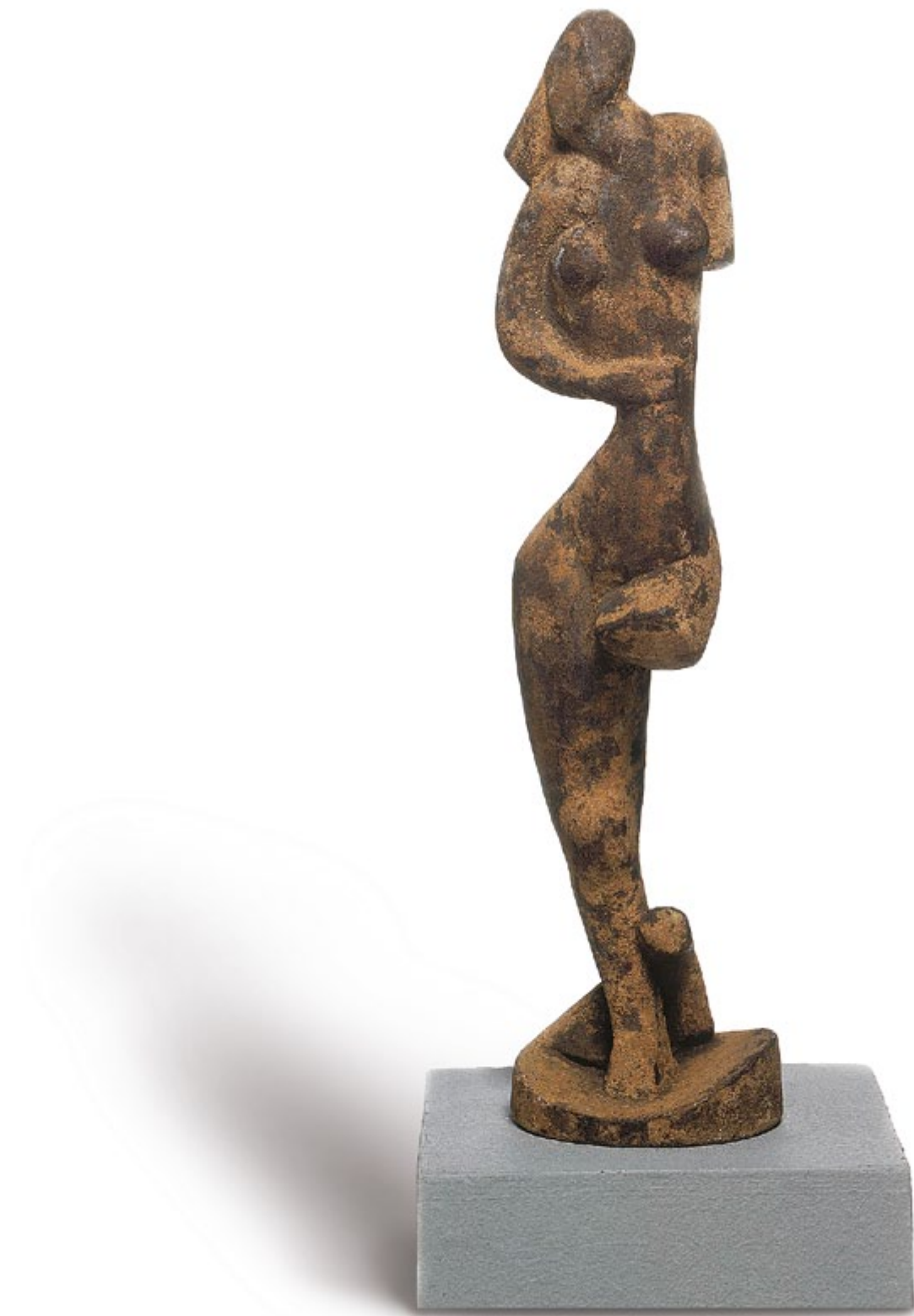
Statue On Triangular Foundation
 1928, bronze, 68x18x18, stone
 Private collection

Карусель П'єро
1913. h-61cm
Carousel Pierrot
1913. h-61 cm

Жінка, що сидить
1912, бронза, 40x26x14
Приватна колекція
Sitting woman
1912, bronze, 40x26x14
Private collection

Танцористка
1911. Патинованный цемент, h-46,5 см
Dancer
1911. Patinaed cement, h-46,5 cm

Купальниця

1915. Скульптурний живопис, масло, графіт, папір та метал на панелі, 50,8x29,2

The Bather

1915. Oil, graphite, paper, metal on panel, 50,8x29,2

В будуарі (Перед дзеркалом)

1915. Скульптурний живопис, масло, графіт, фотографія, метал та дерево на панелі, 45,7x30,5

In the Boudoir (Before the Mirror)

1915. Oil, graphite, photograph, metal and wood on panel, 45,7x30,5

На кошти митрополита Андрея Шептицького Бойчук навчався спочатку у Віденській академії мистецтв (1899), а потім в Краківській (1899-1904). Закінчивши академію із срібною медаллю, поїхав вчитися до Мюнхенської академії (1905). Відвідав Італію (осінь 1907, літо 1910). Навчався в Паризькій Академії Рансон (1908-1910). В Парижі виступив одним із засновників української громади. Переїхав до Києва та став одним із засновників Української академії мистецтв (1917), професор, очолив майстерню монументального мистецтва.

Вивчаючи досягнення світової культури, художник водночас заглибився у народне примітивне мистецтво. У своїх роботах він сміливо поєднував мистецьку традицію Візантії, іконопис і українські традиції з прогресивними модерністськими ідеями. Цей стиль називають «неовізантизм», він об'єднав чимало талановитих учнів, «бойчукістів».

Бойчукізм — знакове явище в історії мистецтва ХХ століття. Темпера замість олії, колективна творчість замість індивідуальної, повернення до історичної спадщини замість її заперечення, синкретизм художньої форми замість реалістичного відтворення. При створенні монументальних розписів набирав колективи до 200 осіб, серед яких було багато звичайних людей без художньої освіти.

Бойчук активно працював та виконував розписи на замовлення уряду УРСР. Він вважав, що мистецтво має бути масовим, присутнім усюди, від посуду до килимів. Він не влаштовував персональних виставок, натомість створював фрески й панно, доступні широкому загалу. Хоч його роботи не суперечили ідеології партії, в них було занадто багато автентичної української культури та прагнення до самовираження. У 1936 році був репресований, а 13 липня 1937 року Михайла Бойчука розстріляли разом з дружиною та його учнями. Невдовзі було знищено розписи, а у 1952 році — і станкові твори. Дивом збереглося буквально декілька творів Бойчука та його школи. В проєкті виставлено роботи невідомих студентів Української академії мистецтв 20-х років, коли Бойчук відповідав за педагогічний напрям академії.

«І це одразу було визнано і сучасним, і оригінальним. І не де-небудь, а в столиці тодішнього мистецького авангарду — в Парижі. Зрештою, нові світові течії авангарду, згадаймо хоча б кубізм, часто виникали зі спадщини далеких від нас у часі культур. Так народився і цей стиль. Бойчукові таке вдалося. Втім, за межами України стиль широко не сприйняли, тому що в своїй суті він був глибоко національним. Тому згодом постав таким самим упізнаваним символом країни, як гімн, прапор, герб, азбука, мова»

Дмитро Горбачов,
мистецтвознавець

With the financial support of Metropolitan Andrey Sheptytsky, Boychuk first studied at the Vienna Academy of Arts (1899) and then at the Krakow Academy (1899-1904). Upon graduation with the silver medal, he went on to study at the Munich Academy (1905), visited Italy (the fall of 1907, the summer of 1910). Attended classes at Paris Académie Ranson (1908-1910). Living in Paris, he was one of the founders of the Ukrainian arts community (1917), became a professor, headed the monumental arts workshop.

Exploring the world culture achievements, the artist started to take interest in the folk primitive art. In his works, he was not afraid of merging the Byzantine artistic traditions, icon painting techniques and Ukrainian traditions with the advanced modernism ideas and approaches. This style known as 'neobyzantism' magnetized multiple talented disciples referred to as '*boychukists*'.

Boychukism is a milestone phenomenon in the history of the 20th century art. Tempera replacing oil paints, collective creativity as opposed to individual search, return to the historic legacy instead of its denial, syncretism of artistic shapes contrasting its realistic reproduction. At performing monumental paintings, he would assemble teams of up to 200 artists including ordinary people without any artistic training.

Boychuk actively created paintings contracted by the government of the Soviet Ukraine. He was sure that art must be public domain appearing everywhere – from dishes to carpets. He did not organize his personal exhibitions creating frescos and panels visible to the broad public instead. Even though his works did not contradict the official party ideology, they featured too much of the authentic Ukrainian culture and urge for self-identification. In 1936, he was repressed and on July 13, 1937, Mykhaylo Boychuk was shot along with his wife and students. Just a few works created by Boychuk and his school miraculously survived. The project highlights works by unknown students of the Ukrainian Academy of Arts of 1920s when Boychuk was in charge of the Academy's teaching.

"It was immediately recognized as something contemporary and original. And mind you — not just somewhere but in Paris, the capital of the then avant-garde. After all, the newest global trends of avant-garde — take cubism for instance — sprouted out from the legacy of centuries-old cultures. The same is true for this style. Boychuk did it. However, he did not meet with wide-scale acknowledgement outside of Ukraine because he was too ethnic-biased in his essence. Eventually, though, he became a symbol of the country as easily recognizable as the national anthem, flag, coat of arms, alphabet, language."

Dmytro Gorbachov
Art Critic

МИХАЙЛО БОЙЧУК MYKHAYLO BOYCHUK

1882 - 1937

Художник-монументаліст. Створив нову школу монументального живопису — неовізантизм, яку пізніше назвали «бойчукізмом». Один із засновників Української академії мистецтв (1917). Видатний педагог та теоретик мистецтва.

«Художник сучасності буде справжнім майстром та творцем Великого Майбутнього тоді, коли він зіллється з позачасовим (завжди існуючим світовим мистецтвом), зіллється не поверховим літературним знайомством (ознайомленням), а практичним проникненням (розумінням) і всебічним вивченням творчості художніх культур, підходячи до цієї справи не як археолог, який пояснює, класифікує, встановлює термінологію, вписує — ні, але як художник-майстер, який власними руками творить в матеріалі — створює матеріальні цінності — і бачить у творчості попередніх побратимів не цінності істини (старовинні цінності), а живу цінність творчості».

Михайло Бойчук

A monumental artist. Created a new school of monumental painting — 'neobyzantism' later named as 'boychukism'. One of the founders of the Ukrainian Academy of Arts (1917), a prominent educationalist and theoretician of art.

"A contemporary artist will only then become a real master and creator of the Great Future when he fuses with the out-of-time (ever-existing global art), fuses not with the superficial literary knowledge (familiarization), but with the practical penetration into (understanding of) the creative legacy of artistic cultures, approaching this cause not as an archaeologist who explains, classifies, sets terminology and sorts through — no, who acts as an artistic master, who creates with his own hands using materials, who brings material values into life, and sees in predecessors' legacy not the values of truth (ancient values) but the ever-living value of creativity."

Mykhaylo Boychuk

Кравченко Охрім. Портрет Михайла Бойчука

1973. Полотно, темпера, 115x76,5

Львівська національна галерея мистецтв імені Бориса Возницького

Kravchenko Ohrim. Portrait of Mikhail Boychuk

1973. Canvas, tempera, 115x76,5

Borys Vosnytsky Lviv National Art Gallery

Бойчук Михайло. Воскресіння
Початок 1910-х. Прорисовування ікони. Калька, чорнило. 34,1x30,6
Приватна колекція

Mikhailo Boichuk. Resurrection
Early 1910s. Drawing from an icon. Traicing paper, writting ink. 34,1x30,6
Private collection

Бойчук Михайло. Тайна вечеря
1911. Дошка, левкас, темпера, золочення. 187x257
Національний музей у Львові імені Андрея Шептицького

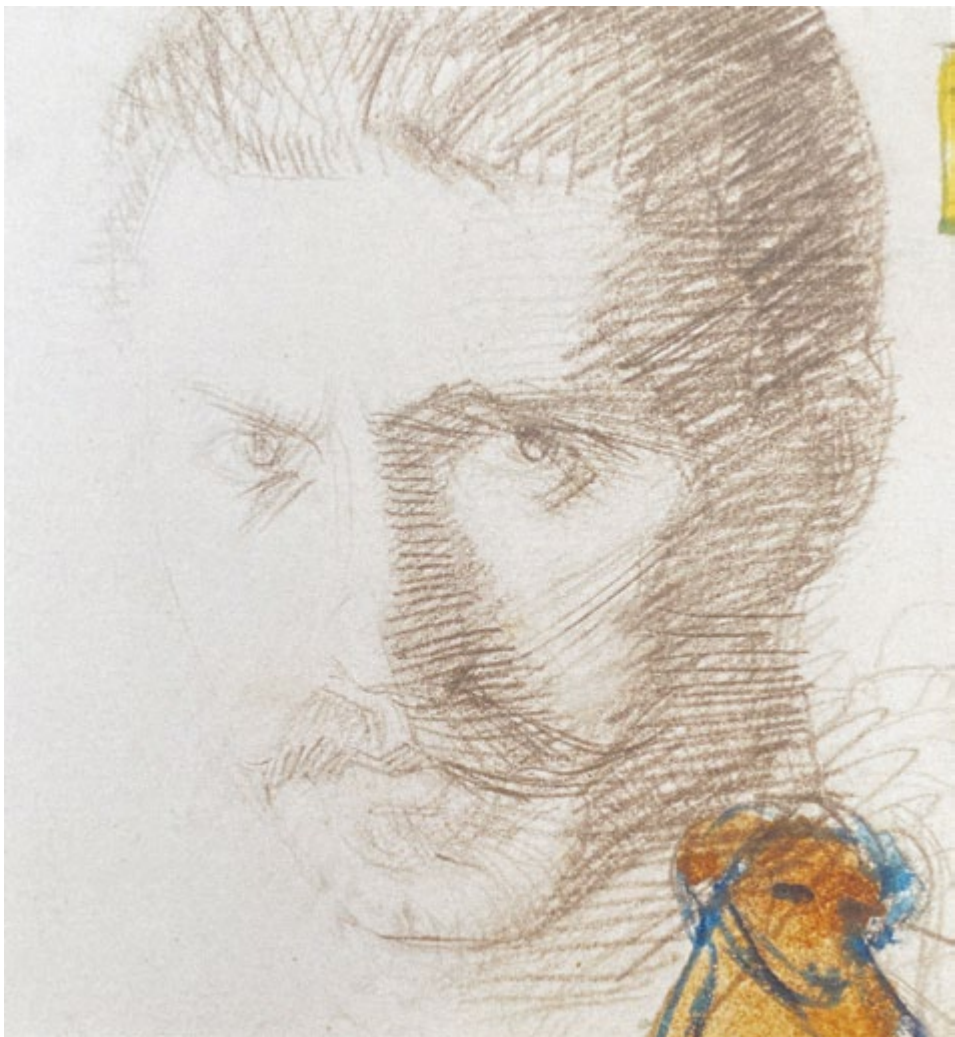
Mikhailo Boichuk. Lord's Supper
1911. Board, levkas, tempera. 187x257
Andrey Sheptytsky National Museum in Lviv

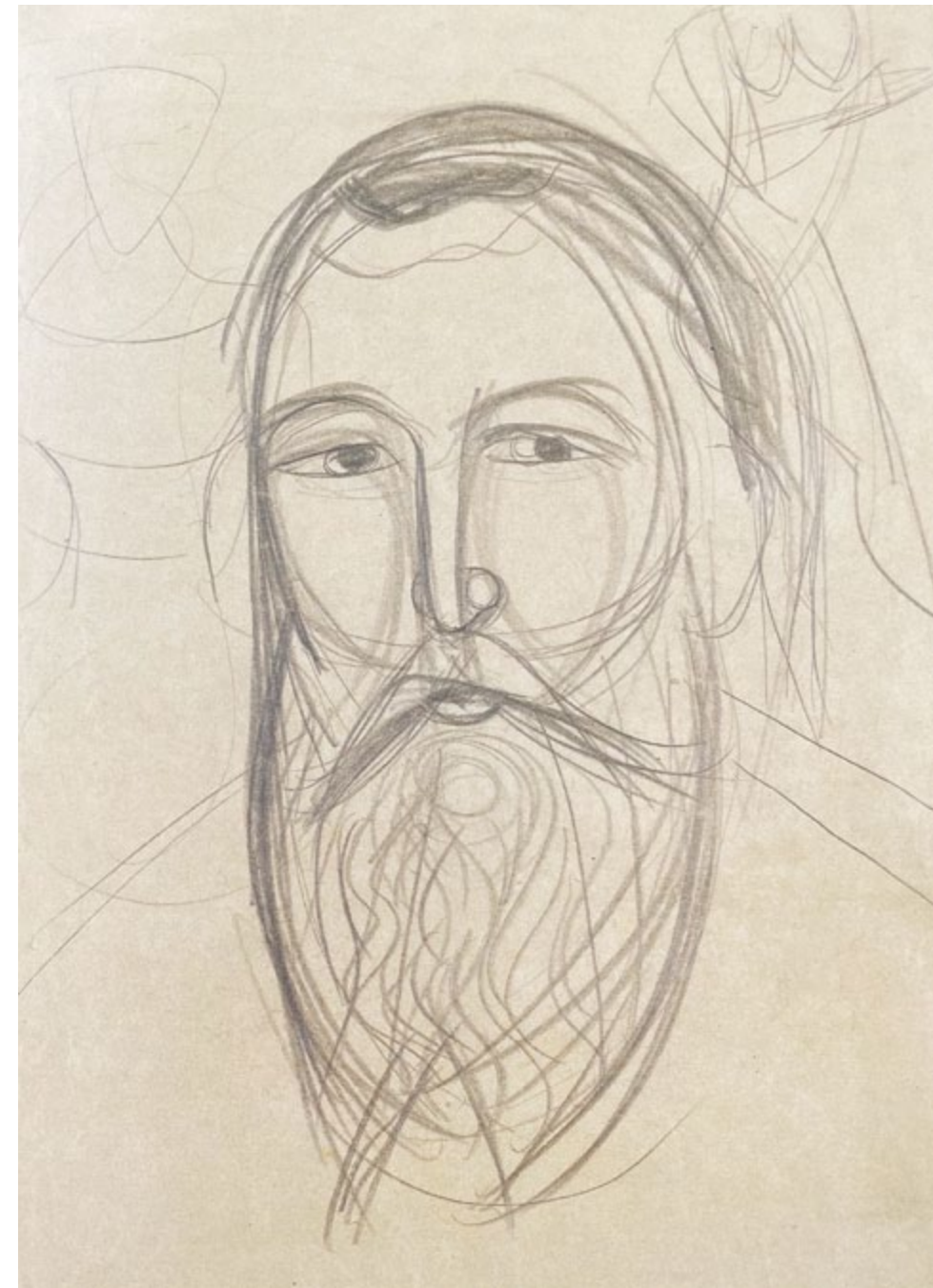
Фреска студентської роботи бойчукистів 20-х років XX століття. Невідомий автор
Знайдена у приміщеннях Національної академії образотворчого мистецтва та архітектури
після пожежі наприкінці 80-х років XX століття.

Fresco painting, Boychukist school, student work, 1920s. Unknown author
Found at the National Academy of Fine Arts and Architecture
after the fire in the late 1980s.

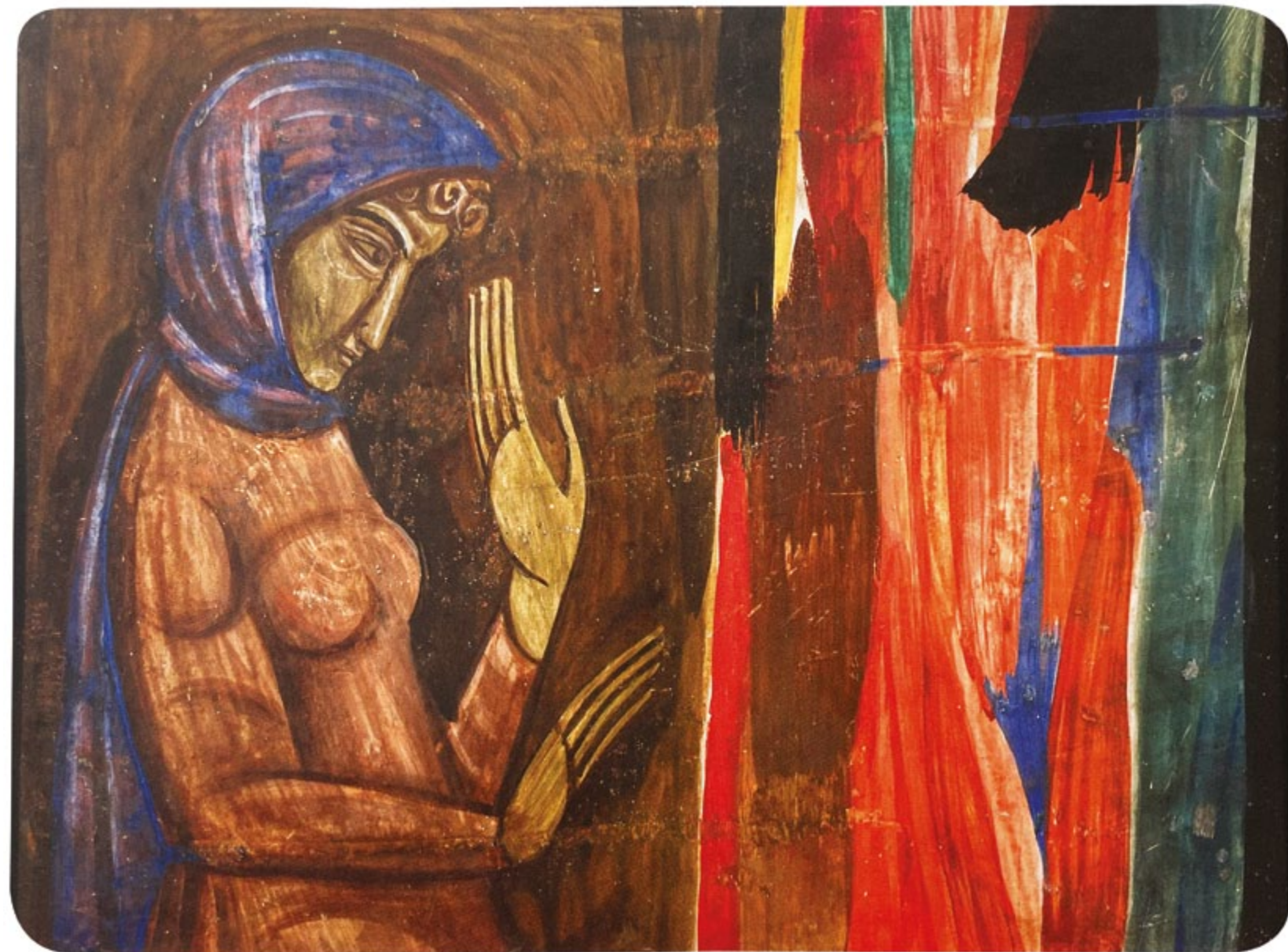
Автопортрет
початок 1910-х, папір, олівець, 10,8x10
Self-portrait
Early 1910s, paper, pencil, 10.8x10

Портрет Андрея Шептицького
1912, папір, графітний олівець, 31x22,5
Portrait of Andrey Sheptytsky
1912, paper, graphite pencil, 31x22.5

Граф Андрей Шептицький — предстоятель Української греко-католицької церкви, митрополит Галицький, архієпископ Львівський (1901–1944). Меценат. Заснував Український Національний Музей (Національний музей у Львові імені Андрея Шептицького). Надавав Михайлу Бойчуку стипендії для навчання.

Count Andrey Sheptytsky, the Primate of the Ukrainian Greek Catholic Church, the Metropolitan of Galicia, Archbishop of Lviv (1910-1944). Philanthropist. Founded the Ukrainian National Museum (now Lviv Andrey Sheptytsky National Museum). Provided fellowship for Mykhaylo Boychuk's education.

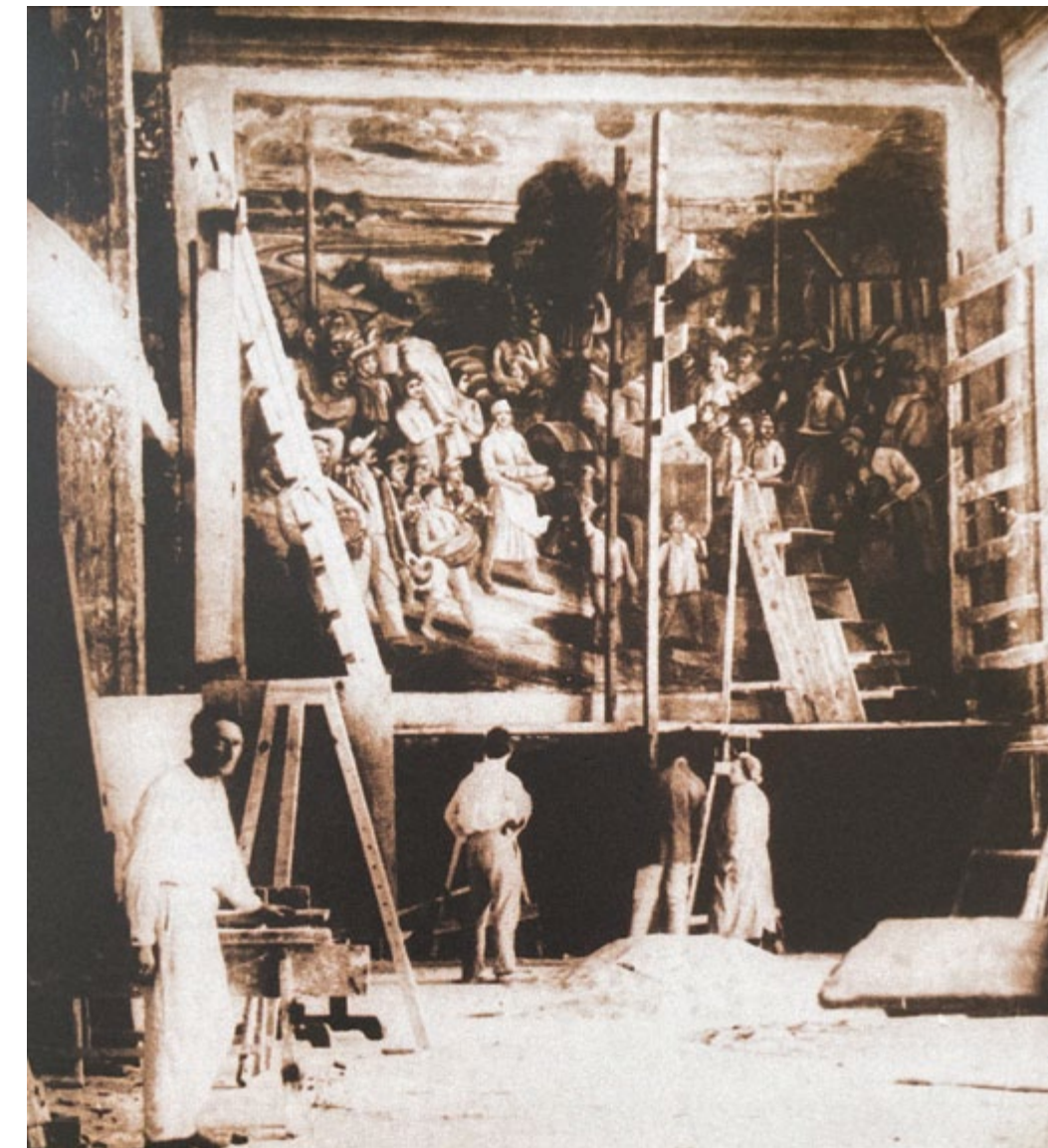
Дівчина біля дерева
початок 1910-х, картон, темпера, акварель, 25,5х34
Girl by The Tree
Early 1910s, cardboard, tempera, watercolor, 25.5x34

Молочниця
1920, полотно, темпера, 95х45
Milkmaid
1920, canvas, tempera, 95x45

Школа Михайла Бойчука. Початок роботи над розписами Селянського санаторію на Хаджибеївському лимані в Одесі. Фото 1928 р.
Mykhaylo Boychuk's school. Launch of painting works at Odessa-based Farmers Sanatorium ashore Hadjibei Estuary. Photo 1928.

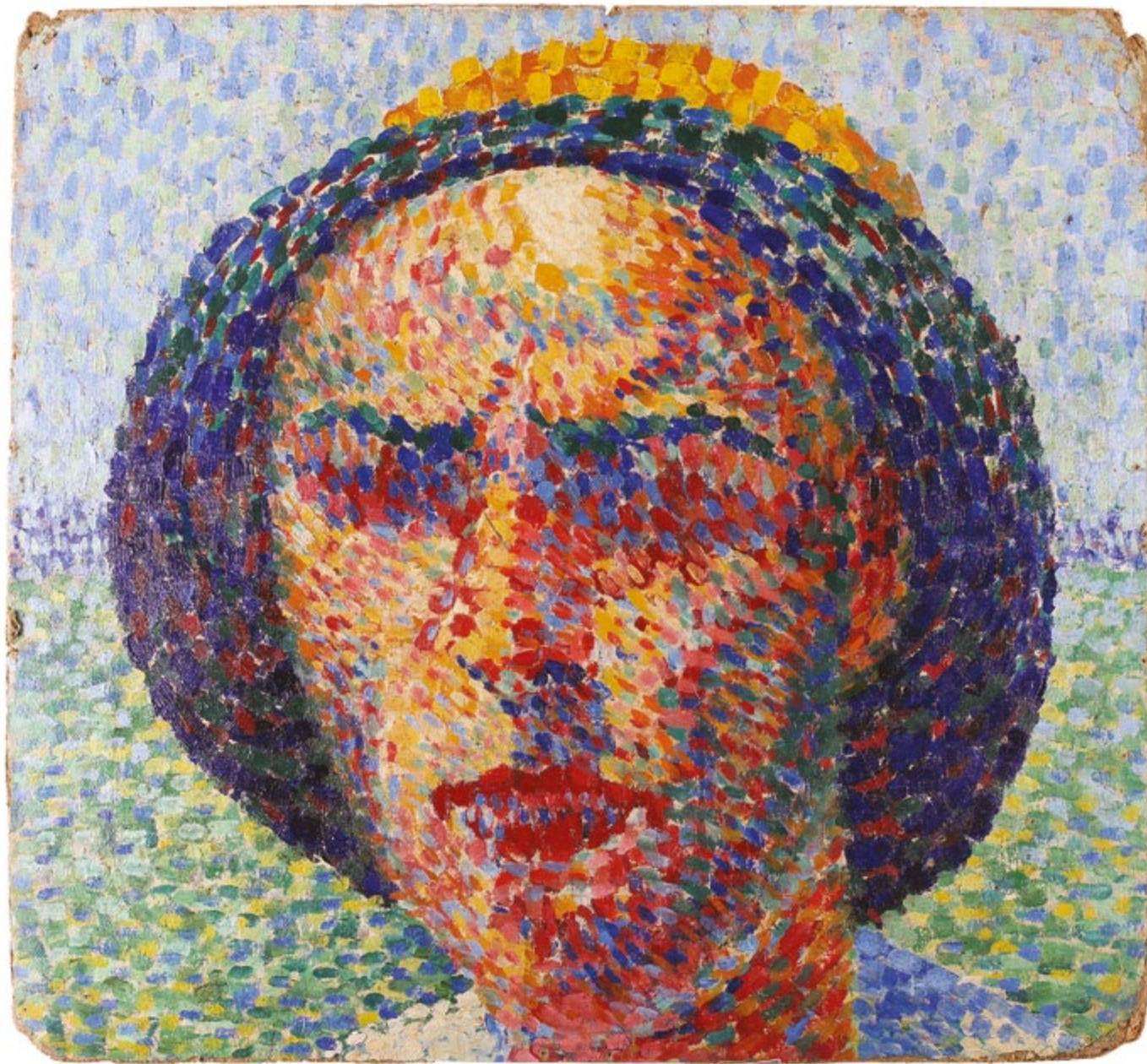
Школа Михайла Бойчука. Оформлення Червонозаводського театру в Харкові. Фото 1934-1935 рр.
Mykhaylo Boychuk's school. Decorating the Chervonozavodsky Theater in Kharkiv. Photo 1934-1935

Студентська робота бойчукістів 20-х років XX століття. Невідомий автор
 Фанера, папір, гуаш. 84x139
 Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури
Boychukist school, student work, 1920s. Unknown author
 Paper on plywood, gouache. 84x139
 The National Academy of Fine Arts and Architecture

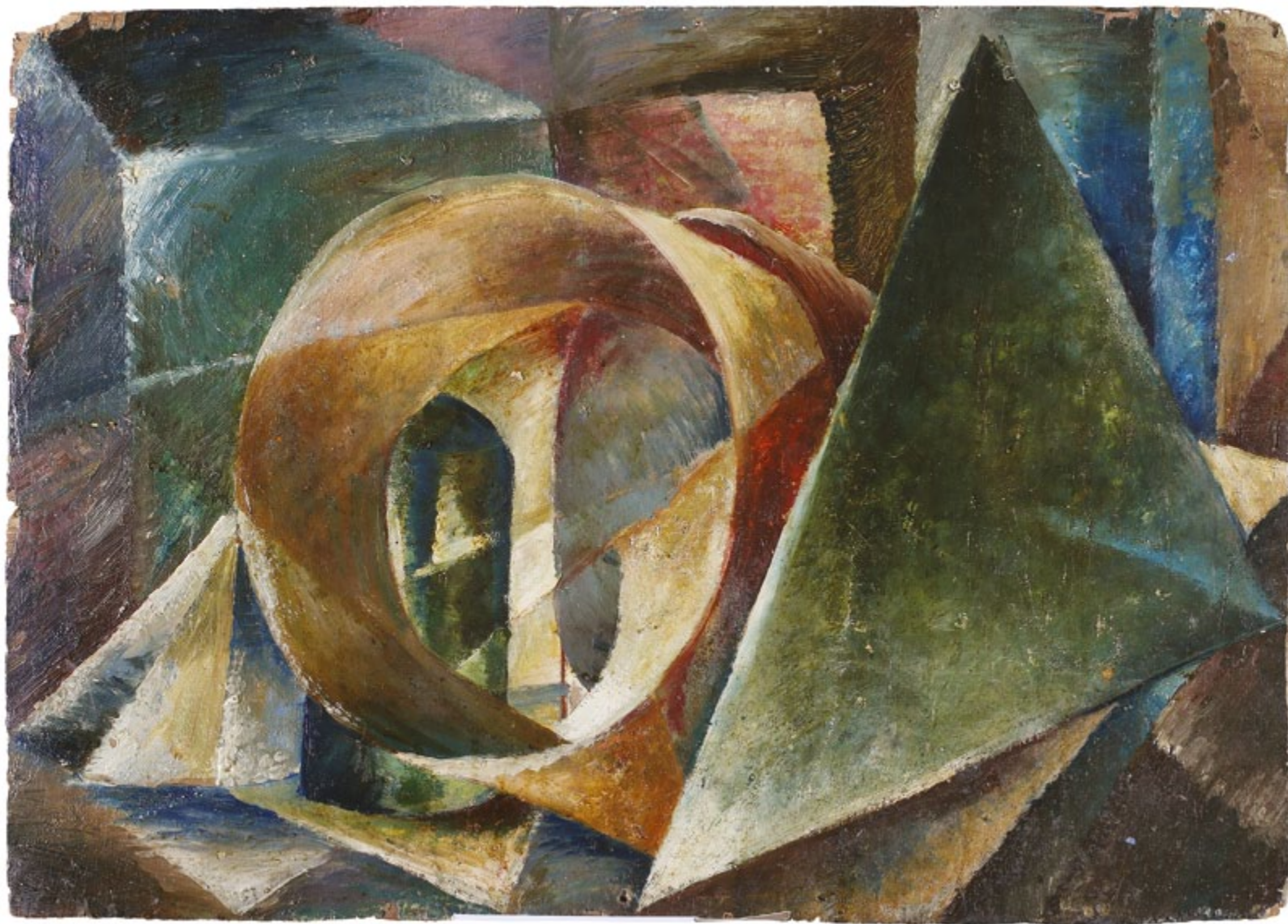
Студентська робота бойчукістів 20-х років XX століття. Невідомий автор
 Папір на фанері, гуаш. 81x68,5; 71x49
 Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури
Boychukist school, student work, 1920s. Unknown author
 Paper on plywood, gouache. 81x68,5; 71x49
 The National Academy of Fine Arts and Architecture

Студентська робота 20-х років XX століття. Невідомий автор
 Фанера, олія. 49х53
 Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури
Student work, 1920s. Unknown author.
 Oil on plywood. 49x53
 The National Academy of Fine Arts and Architecture

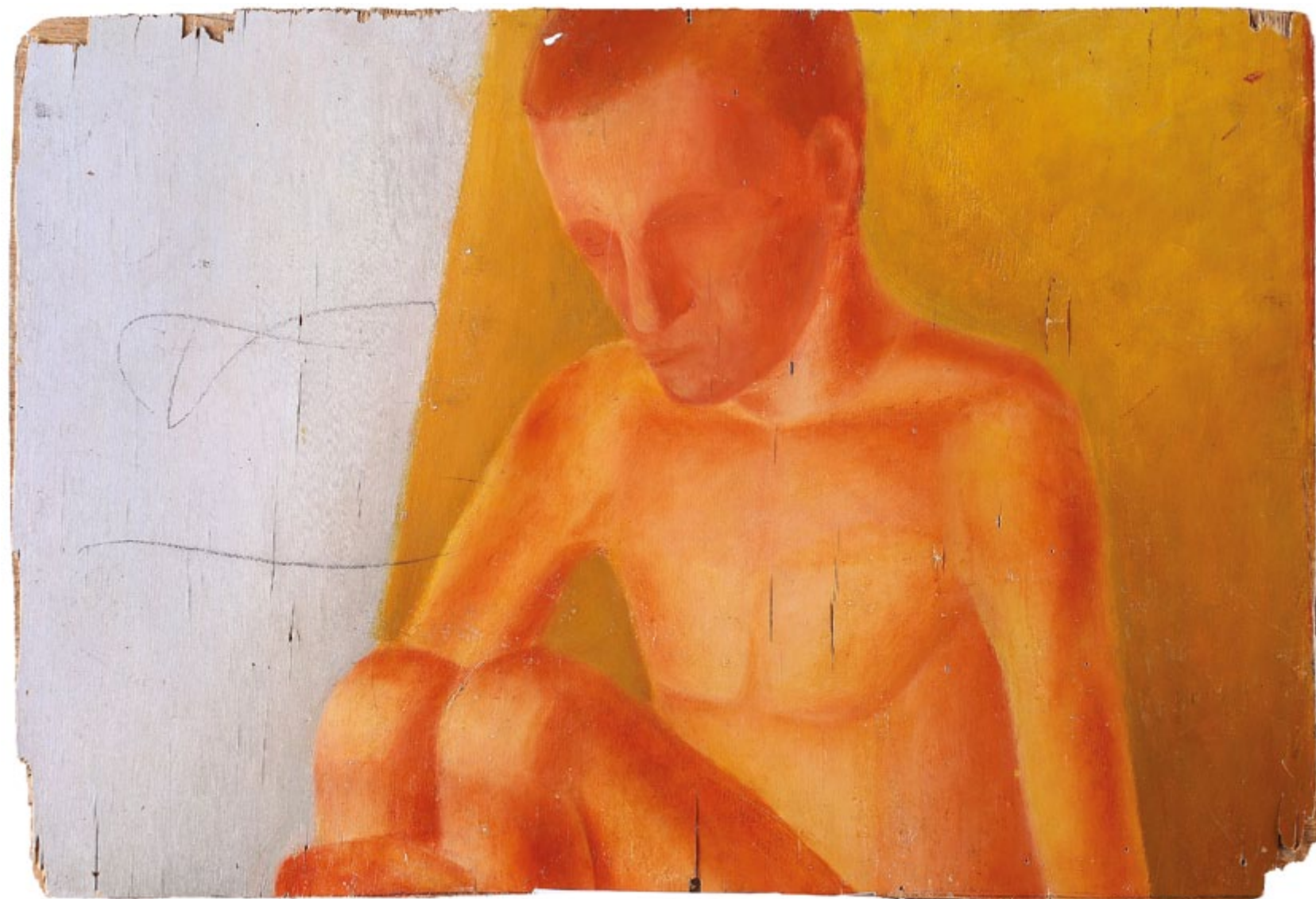
Студентська робота бойчукців 20-х років XX століття. Невідомий автор
 Полотно, олія. 40х34
 Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури
Boychukist school, student work, 1920s. Unknown author
 Oil on canvas. 40x34
 The National Academy of Fine Arts and Architecture

Студентська робота 20-х років XX століття. Невідомий автор
 Фанера, олія. 44x62
 Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури
Student work, 1920s. Unknown author.
 Oil on plywood. 44x62
 The National Academy of Fine Arts and Architecture

Студентська робота 20-х років XX століття. Невідомий автор
 Фанера, олія. 55x57,7
 Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури
Student work, 1920s. Unknown author.
 Oil on plywood. 55x57,7
 The National Academy of Fine Arts and Architecture

Студентська робота 20-х років XX століття. Невідомий автор
 Фанера, олія. 40x50
 Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури
Student work, 1920s. Unknown author.
 Oil on plywood. 40x50
 The National Academy of Fine Arts and Architecture

Студентська робота 20-х років XX століття. Невідомий автор
 Фанера, олія. 139x84
 Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури
Student work, 1920s. Unknown author.
 Oil on plywood. 139x84
 The National Academy of Fine Arts and Architecture

Анатолій Криволап — один із чоловічих українських художників сучасності. Справді — український художник. В Україні художники завше орієнтувалися на світові стилі. Та при цьому вони залишалися самобутніми, так само, як і Криволап. Це наче й абстракціонізм — стиль, що популярний в світі й досі, частина історії всесвітнього мистецтва, але в той самий час — він так повертає справу, що його картини стають справді оригінальними. У нього є чисті абстракції. Дуже кольорові, бо це теж така українська прикмета — видатний колір, надзвичайна декоративність. І в той же час ця абстракція раптом, за допомогою буквально кількох деталей перетворюється на щось реалістичніше. І це вже перед нами наче степ, а це — наче захід сонця... Він цього не малює, але так можна уявити. Тобто абстракції перетворюються на щось більш конкретне. Часто на всій цій абстракції виникають такою пластичною плямою суто українські — хатки-мазанки. Або, раптом, серед кольорового палахкотіння з'являється — кінь. І розумієш, що це справді — степ.

Анатолій Криволап — степовий художник, це принципово українська ментальність. І Малевич був степовим, і Бурлюк, і Богомазов, і тепер Криволап. До речі, він особливо шанує Малевича. Очевидно, що він не наслідує його буквально. Але так відчувається, що дух Малевича над ним ширяє. У Малевича також абстракція може переходити у конкретику. І це щось таке широке, таке неозоре...

Криволап той ж крові, що й європейське мистецтво, але щось дуже своєрідне, щось інакше — це така чиста українська прикмета. Той же Малевич став супрематистом, хоча наслідував спершу Пікассо, і навіть брошуру свою назвав — «Від кубізму до супрематизму». Не знаю, може коли-небудь Криволап напише брошуру — «Від абстракції до конкретики».

Я з великою пошаною ставлюся до Анатолія Криволапа. Я давно ним зацікавився, тим більше, що я завше цікавився угрупованням, до якого він входить — «Живописний заповідник». Це переважно абстракціоністи, причому високої міри, і серед них Криволап посідає чільне місце, або одне з чільних місць. Ця група відродила стилістику 20-х років і додала у неї новий погляд. А Криволап проклав містки між чистою абстракцією і більш реальним світом. І це його внесок в культуру, в живопис. Про нього видали альбом в 2009 році величезний — «Структури». Так що він ще й структураліст. Тобто мислення у нього абсолютно новочасне. І це напрочуд важливо. Криволап художник видатний та визнаний, а його творчість стала вагомою частиною української культури.

**Дмитро Горбачов,
мистецтвознавець**

Anatoly Kryvolap is one of the pivotal Ukrainian artists of modern times. He is a genuine Ukrainian artist. Ukrainian artists have always been guided by global trends and styles yet preserving their unique identity and Kryvolap is no exception. It may look like abstractionism — the style which is still quite popular in the world, part of the global artistic legacy. Alongside that however, he does his job in a way making his paintings absolutely unique and original. He has pure abstractions indeed. Immensely colorful ones as this is also a perfectly Ukrainian feature — remarkable colors, extraordinary decorativeness. At the same time, with the help of a few minute details, this abstraction unexpectedly turns into a very realistic piece. And we see that this is a steppe and this is a sunset. He does not paint it but it is something we can easily visualize. That is, abstraction turns into something concrete. Often times one can spot Ukrainian traditional whitewashed houses as a plastic protuberance amidst the abstract background. Or suddenly, a figure of a horse emerges in the middle of this blazing of colors. And then you realize that it is really a steppe.

Anatoly Kryvolap is a steppe artist which is a fundamentally Ukrainian mentality. Malevich was a steppe artist, and so were Burlyuk and Bogomazov, and so is Kryvolap. By the way, he has deep respect for Malevich. Apparently, he does not literally step into his footprint but the fact that Malevich's spirit dominates him is obvious. Malevich's technique also features the abstraction transgression into the concrete. And this transgression is really vast and inconceivable.

Kryvolap organically belongs to the European art while preserving something specific, something different — a purely Ukrainian trait. Malevich too was first a suprematist, though originally he was influenced by Picasso. He even called his first brochure "From Cubism to Suprematism". Not sure but maybe one day Kryvolap will write a brochure "From The Abstract to The Concrete".

I have a lot of veneration for Anatoly Kryvolap. I have been taking interest in him for a long while, all the more so since I have been following the group he belongs to — The Artistic Sanctuary. It is an alliance of mainly abstractionists, of the superior grade too, and Kryvolap deservedly tops it or ranks among the top members. This group reanimated the stylistics of 1920s complementing it with a new take while Kryvolap bridged pure abstraction with a more real world which is his personal enormous contribution into the culture and fine art. 2009 saw the publication of a huge album devoted to him — *The Structures* which makes him a structuralist too. His thinking is absolutely advanced and it is immensely important. Kryvolap is an outstanding and universally recognized artist and his creative wealth became a precious integral part of the Ukrainian culture.

**Dmytro Gorbachov
Art Critic**

АНАТОЛІЙ КРИВОЛАП ANATOLY KRYVOLAP

1946

Майстер нефігуративного малярства, засновник «нового українського пейзажу». Учасник арт-гурту «Живописний заповідник».

«Природа українського пейзажу надзвичайно багата постійними змінами станів, і це відкриває для художника можливості поєднувати, протиставляти їх з власними емоційними враженнями і за допомогою колористичних композицій заглиблюватися у найпотаємніші куточки власної чуттєвості.

Контрасти кольору і фактури, кольорова гармонія здатні трансформувати ландшафтну глибину пейзажу в індивідуальний духовний простір художника»

**Анатолій Криволап,
художник**

Virtuoso of non-figurative painting, founder of the 'new Ukrainian landscape', member or the art group "Artistic Sanctuary".

"The nature of the Ukrainian landscape is remarkably rich in continuous changes of states which opens an opportunity for an artist to alloy and to contrast them against their emotional impressions and, relying on colorist compositions, to delve into the deepest nooks of own sensitivity.

The contrasts of color and texture, as well as the colors harmony can transform the landscape depth into an individual spiritual space of an artist."

**Anatoly Kryvolap
Artist**

Автопортрет у фесці
1975. Полотно, олія. 59х45,5

Self-Portrait in Fez
1975. Oil on canvas. 59x45,5

Картина написана спеціально для проекту «Велика сімка». Сім стрічок та сім кольорів символізують та об'єднують сім художників проекту.

The painting created specifically for the Great Seven Project. The seven stripes and seven colors symbolize and unite the seven artists featured in the Project.

Структури. №7

2021. Полотно, мішана техніка. 200x300

Structures. №7

2021. Oil on canvas, mixed media. 200x300

Церква Покрова Богородиці в селі Липівка
Church of the Intercession of the Holy Virgin in te village of Lypivka

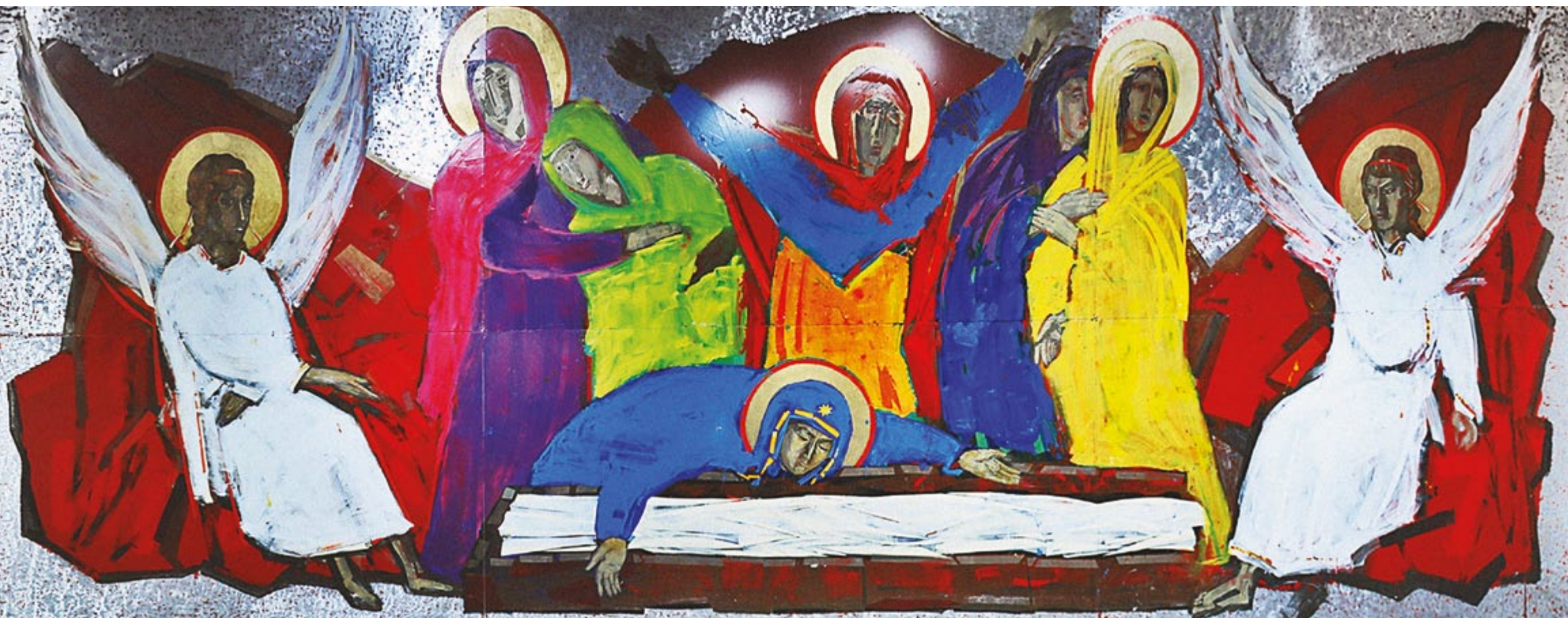
Покров Пресвятої Богородиці
2017-2019. Полотно, мішана техніка. 250x800
Intercession of the Holy Mother of God
2017-2019. Canvas, mixed media. 250x800

Робота над розписами
Painting work in progress

Робота над розписами
Painting work in progress

Жінки-мироносиці
2017-2019. Полотно, мішана техніка. 200x600
Myrrh-bearing women
2017-2019. Canvas, mixed media. 200x600

Трійця
2017-2019. Полотно, мішана техніка. 200x600
Trinity
2017-2019. Canvas, mixed media. 200x600

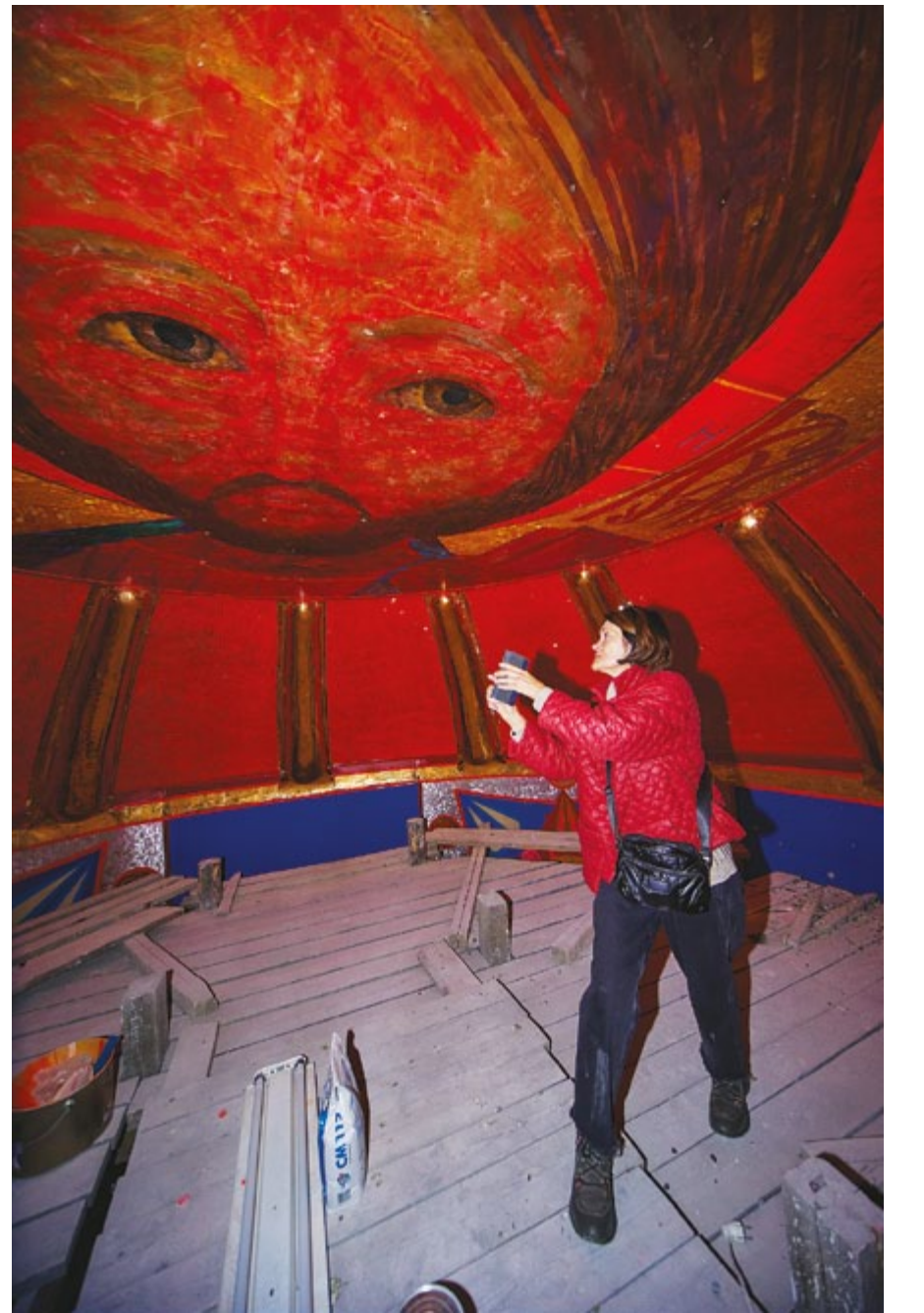
Фрагмент розстріляної церкви Покрова Богородиці в селі Липівка Київської області. Село було окуповане російськими загарбниками у березні 2022 року. Під час деокупації церкву було розстріляно.
The shelled Church of the Intercession of the Holy Virgin in the village of Lypivka in Kyiv region. The village was occupied by Russian invaders in March of 2022. During the village de-occupation, the church was heavily shelled.

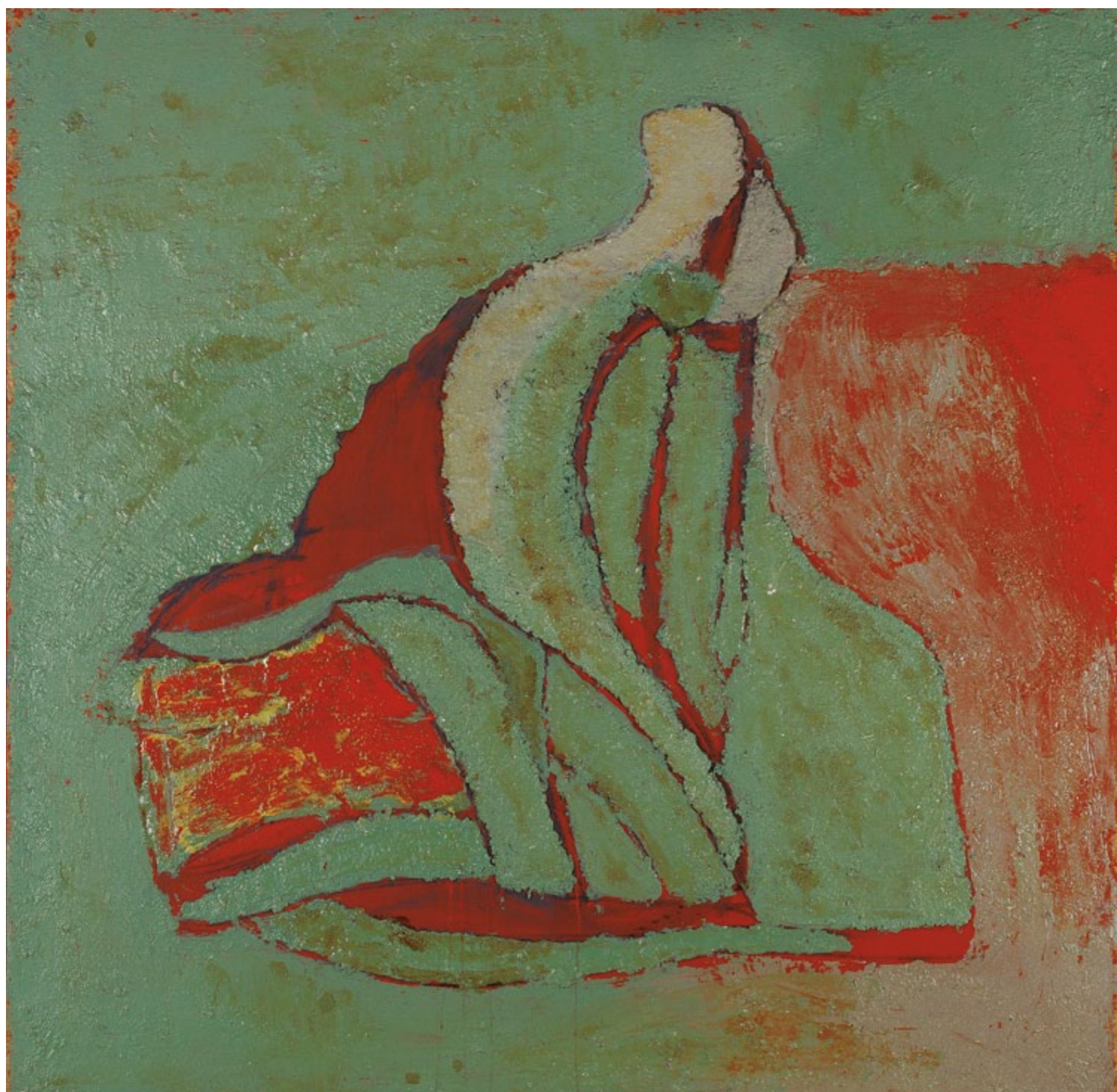
Експозиція фотопроєкту з розстріляними та зруйнованими розписами
Photo project exposition featuring shelled and destroyed paintings

Фотофіксація розстріляних розписів.
Photo fixation of shelled paintings

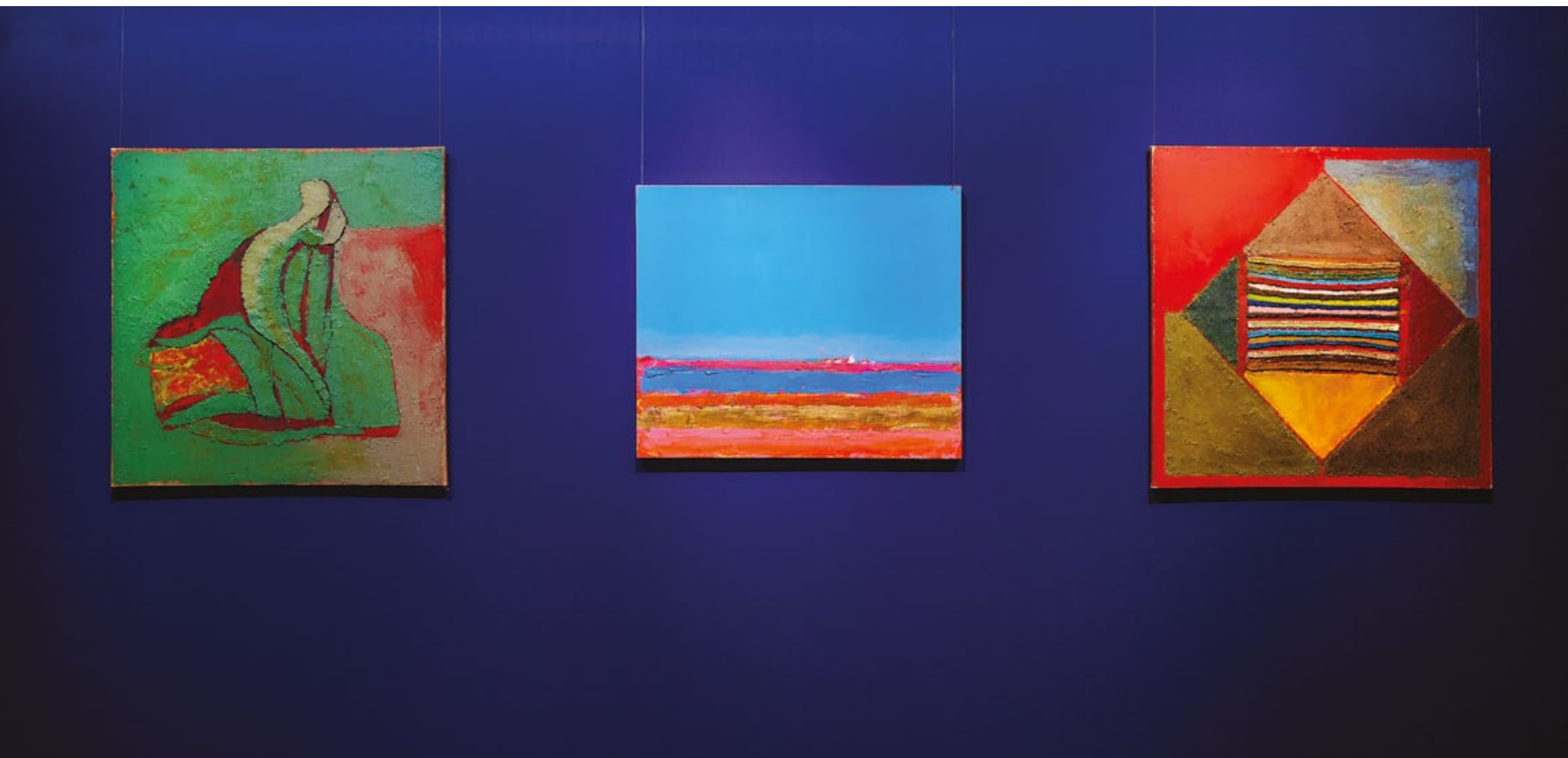
Фотофіксація розстріляних розписів.
Photo fixation of shelled paintings

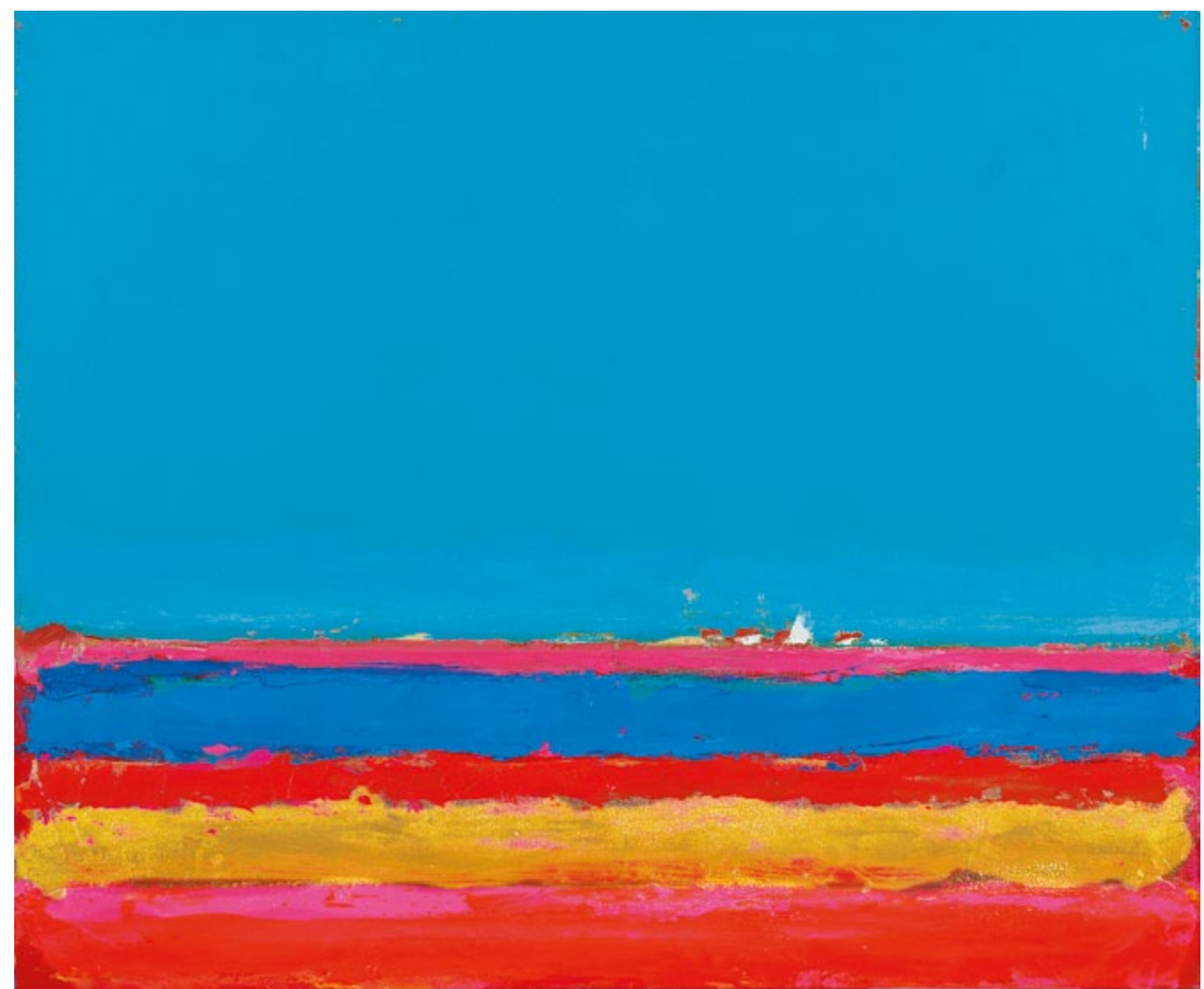
Композиція
1994. Полотно, олія. 125x125
Composition
1994. Oil on canvas. 125x125

Структури
1987-1990. Полотно, мішана техніка. 125x125
Structures
1987-1990. canvas, mixed media. 125x125

«ВЕЛИКА СІМКА 2.0». Фрагмент експозиції. Національний музей Тараса Шевченка.
4-13 листопада 2022 року
THE GREAT SEVEN 2.0. Fragment of exposition. National Taras Shevchenko Museum.
November 4-13, 2022

Діалог
2018-2020. Полотно, олія.100х120
Dialog
2018-2020. Oil on canvas.100x120

Український мотив
1991, полотно, олія, 140x200
Ukrainian Motif
1991, oil on canvas, 140x200

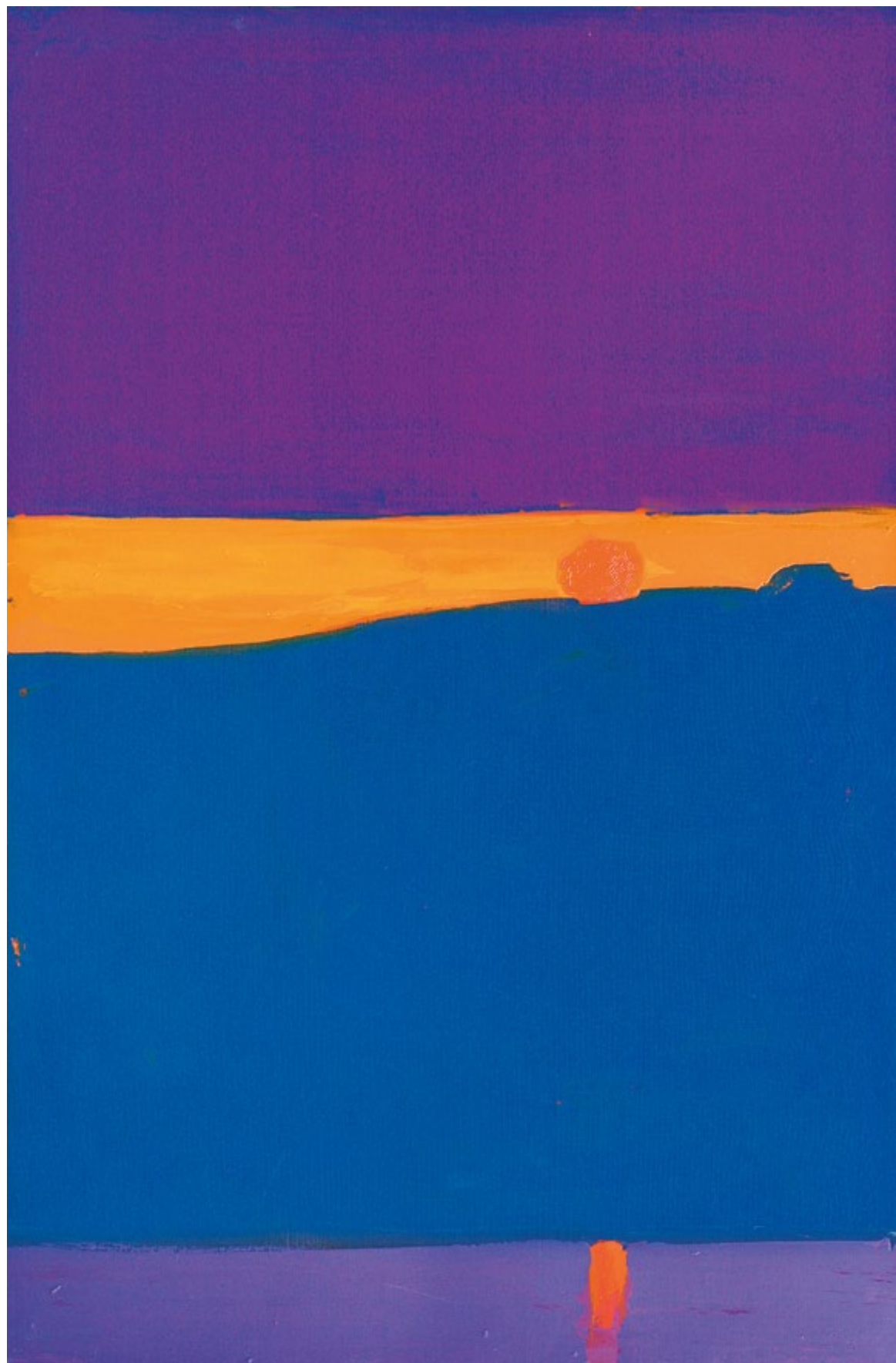
Поле. Із серії «Український мотив»
2022, полотно, олія, 200x300
The Field, The Ukrainian Motif Series
2022, oil on canvas, 200x300

Український мотив
1991, полотно, олія, 140x200
Ukrainian Motif
1991, oil on canvas, 140x200

Поле. Із серії «Український мотив»
2022, полотно, олія, 200x300
The Field, The Ukrainian Motif Series
2022, oil on canvas, 200x300

Із серії «Український мотив. Ностальгія»
2007, полотно, олія, 120х80
The Ukrainian Motif Series, Nostalgia
2007, oil on canvas, 120x80

Вечірній степ
2008, полотно, олія, 140х140
The Evening Steppe
2008, oil on canvas, 140x140

Заметіль
2014, полотно, олія, 150x200
Snowstorm
2014, oil on canvas, 150x200

Повний місяць
2021, полотно, олія, 200x200
Full Moon
2021, oil on canvas, 200x200

Без назви. (Біля Канева)
 2012, полотно, олія, 90x130
Nameless (Near Kaniv)
 2012, oil on canvas, 90x130

Білий берег. Із серії «Узбережжя Синаю»
 2009. Полотно, олія.100x160
White Coast. From the «Sinai Coast» series
 2009. Oil on canvas.100x160

«ВЕЛИКА СІМКА 2.0». Фрагмент експозиції. Національний музей Тараса Шевченка.
4-13 листопада 2022 року.
THE GREAT SEVEN 2.0. Fragment of exposition. National Taras Shevchenko Museum.
November 4,13, 2022

Нічні спалахи
20-23 березня 2022 року. Полотно, олія. 70x100
Картина написана під час нічних боїв поряд з майстернею художника.
Night Flares
March 20-23, 2022. Oil on canvas, 70x100
Painted during the night battles fought nearby the artist's workshop.

«Українська стихія проникла назавжди в людське й художнє єство Малевича»

Жан Клод Маркаде,
французький мистецтвознавець, історик мистецтва, літературознавець

«Історична несподіванка! Такою видається поява у ХХ столітті законодавців світових художніх тенденцій з України, що вивели мистецтво у світ абстрактної пластички.

Та ця несподіванка не була випадковістю — вона була підготовлена багатовіковими традиціями та впливом аскетичного православного чернецтва. Адже стародавні іконописці починали роботу, коли «усували думку від усього земного, тілесного і скороминущого», в той час як мистецтво католицького Заходу перебувало під впливом протилежної богословської концепції: божественну ідею слід шукати у земному, реальному світі.

Казимир Малевич свої абстрактні картини, у яких сузір'я геометричних фігур рухається в єдиному ритмі, не маючи ні ваги, ні поняття «гора і діл», вважав моделлю космосу. Земне життя без відчуття небесного простору пригнічувало його, і він поклав собі подолати залежність від «зеленого світу з м'яса і кісті», як називав свою батьківщину Україну.

Абстракціонізм Малевича має виразне сільське коріння — він вважав ренесансну поземну перспективу «стілом для художників», а небесну перспективу, побачену в хатніх розписах селянок подільської губернії, охрестив супрематизмом (від лат. *Supremus* — найвищий).

Дмитро Горбачов,
мистецтвознавець

" The Ukrainian element has forever permeated Malevich's human and artistic essence."

Jean Claude Marcadé
French Art Critic and Historian, Literature Critic

"A historic surprise! This is what could be said about the emergence in the 20th century of artistic trendsetters from Ukraine who led art into the abstract plasticity world.

This surprise however was not accidental: it had been prepared by centuries-old traditions and by the influence of ascetic Orthodox monasticism. After all, ancient icon painters began their work when they "disengaged thought from everything earthly, corporeal, and transient", while the art of the Catholic West was influenced by the opposite theological concept: the divine idea should be sought in the earthly, real world.

Kazimir Malevich considered his abstract paintings in which the constellation of geometric figures moves in integral rhythm, free of weight and of the ups-and-downs concept, to be a model of cosmos. Earthly life disconnected from a feeling of celestial space depressed him, and he set himself a goal to overcome the dependence on the "green world of flesh and bones", as he called his homeland Ukraine.

Malevich's abstractionism has distinct rural roots — he considered the Renaissance ground plane to be a "stall for artists", and named the heavenly plane seen in the in-house paintings of Podillya peasants Suprematism (from Latin *supremus* i.e. the superior.)

Dmitry Gorbachev,
art critic

КАЗИМИР МАЛЕВИЧ KAZIMIR MALEVICH

1879 - 1935

Один із найвидатніших представників новітніх напрямків мистецтва ХХ століття: кубофутуризму, неопримітивізму, один із засновників абстрактного мистецтва, основоположник супрематизму. У 1927–1930 роках викладав у Київському художньому інституті.

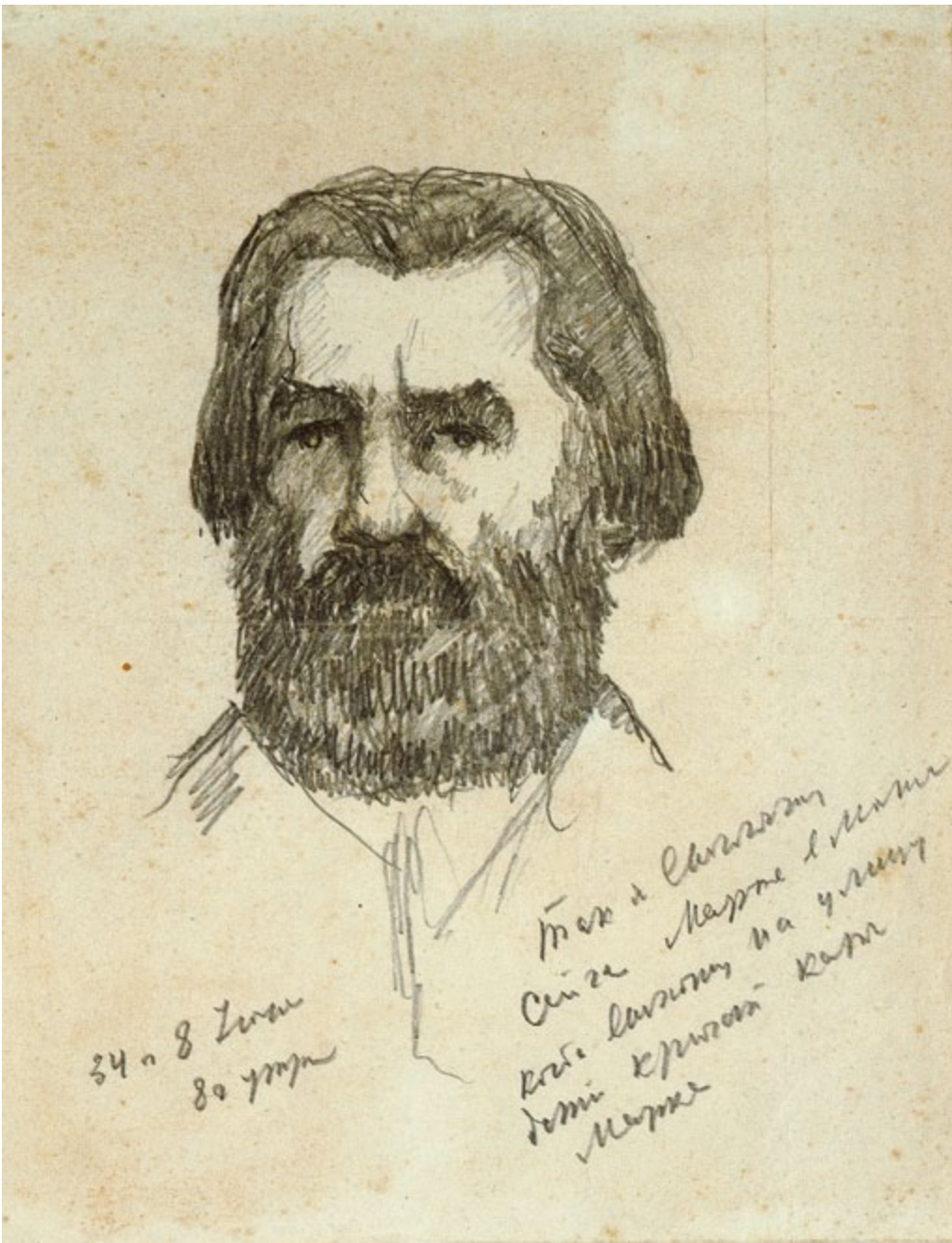
«Художнику дано дар для того, щоб дати в життя свою частку творчості та збільшити біг гнучкого життя»

Казимир Малевич,
«Від кубізму і футуризму до супрематизму».

One of the most prominent representatives of revolutionary trends in the 20th century art: cubofuturism, neo-primitivism; one of the pioneers of abstract art, founder of suprematism. Professor at Kyiv Art Institute in 1927–1930.

"An artist is blessed with the gift to contribute into the life a part of their creativity and to enhance the current of flexible life."

Kazimir Malevich,
From Cubism and Futurism To Suprematism

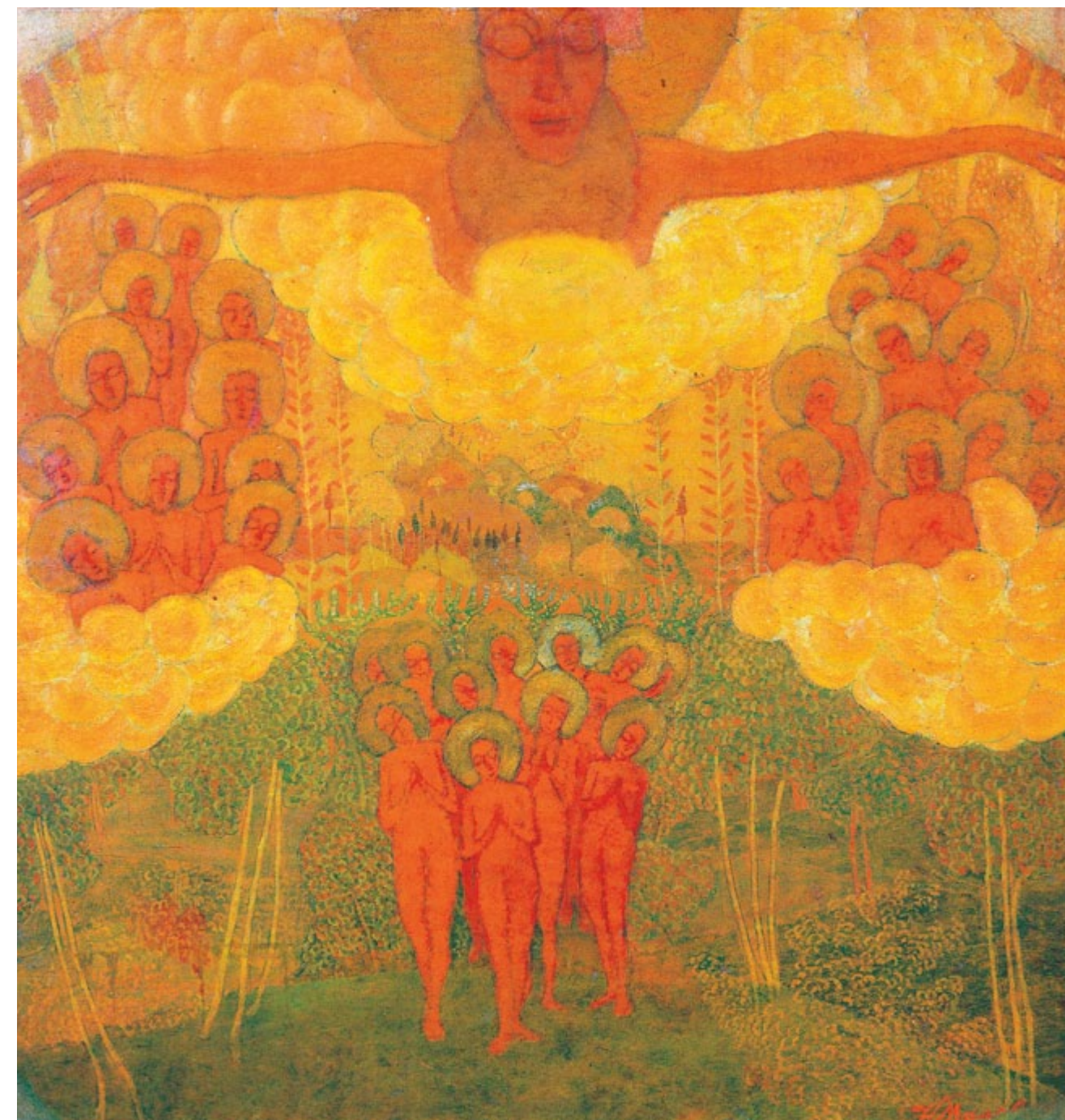

Автопортрет
1934. Папір, олівець. 21,5x17
Приватна колекція

Self-portrait
1934. Paper, pencil. 21,5x17
Private collection

Церква
1906.
Chirch
1906.

Ескіз фрескового малярства. Триумф неба
1907
Sketch of fresco painting. Triumph of the sky
1907

Дроворуб
2012
Woodcutter
2012

Обличчя сільської дівчинки
1912-1913
The face of a country girl
1912-1913

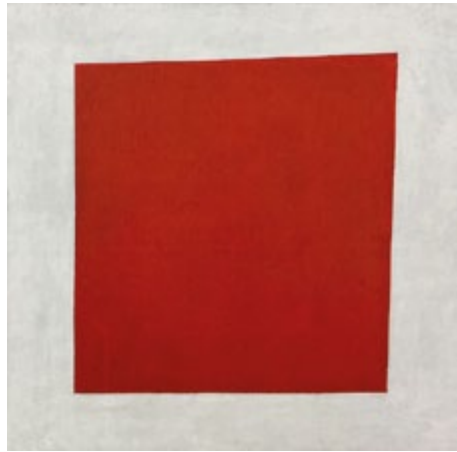
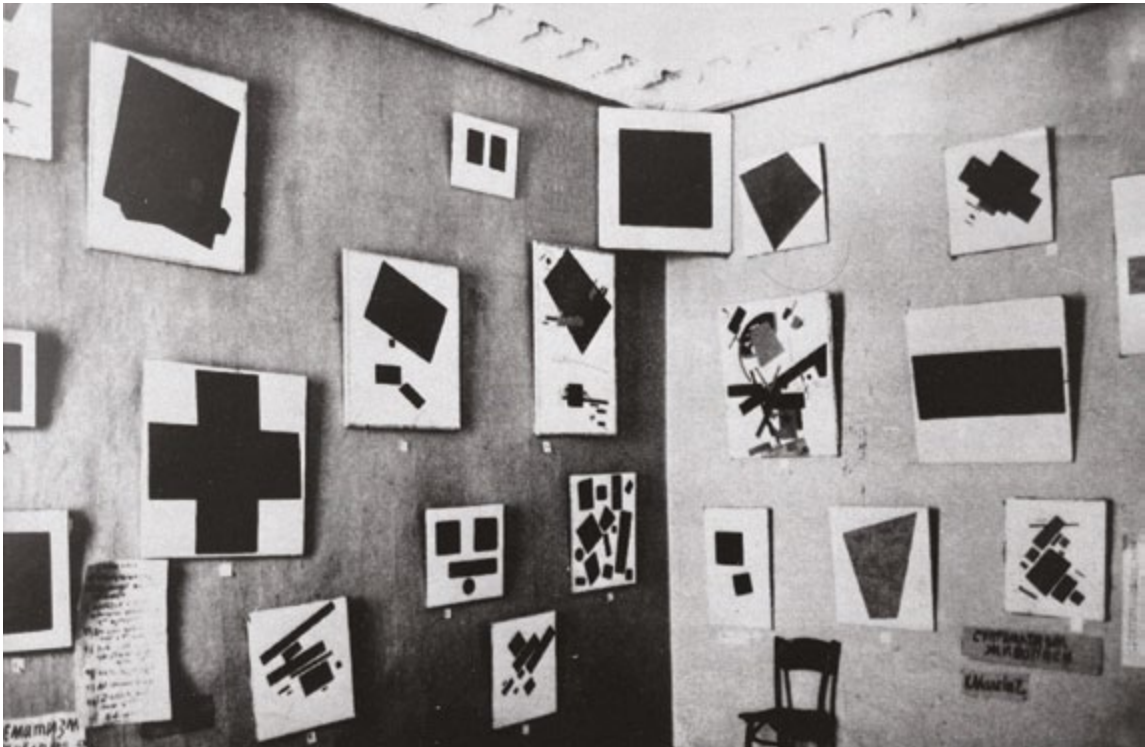

Фото з «Останньої футуристичної виставки "0,10"», 1916
 Біле на білому. Білий квадрат, 1918
 Червоний квадрат (Малярський реалізм селянки у двох вимірах), 1915
 Photo from "The Last Futuristic Exhibition 0,10", 1916
 White on White. The White Square, 1918
 The Red Square (Painterly Realism of a Peasant In Two Dimensions), 1915

Чотирикутник / Чорний квадрат, 1915
 The Quadrangle / The Black Square, 1915

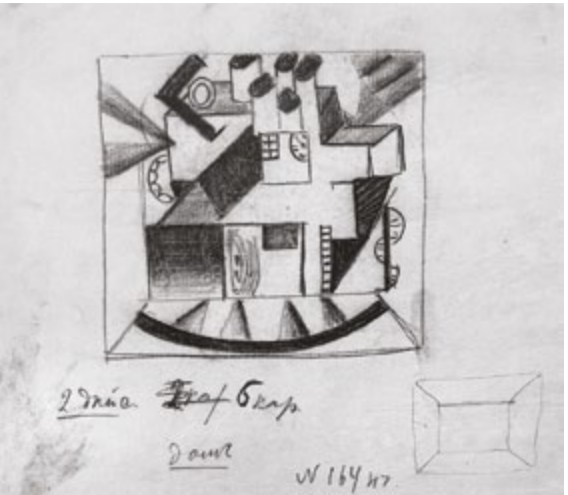
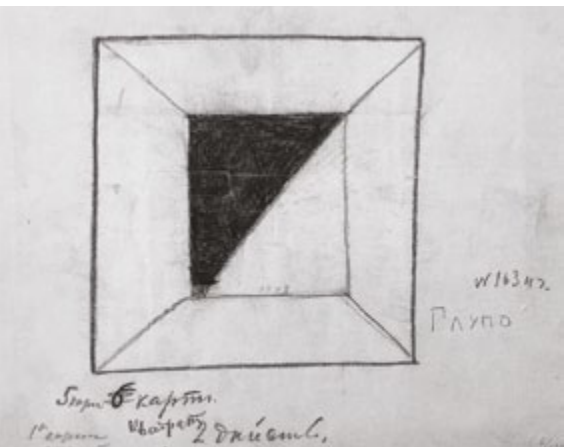
Супрематизм. Аероплан летить
1915
Suprematism. Airplane flying
1915

Супрематизм (Червоний хрест на чорному крузі), поч. 1920-х
Suprematism (Red Cross in Black Circle), early 1920s

Ескіз костюма до вистави «Перемога над сонцем»
1913
A sketch of a costume for the play "Victory over the sun"
1913

Декорації до вистави «Перемога над сонцем», 1913
П'ята картина. Квадрат,
Друга дія. Шоста картина. Будинок,
Перша дія. Друга картина. Зелене і чорне
Stage set for the play "Victory Over The Sun", 1913
Episode Five, Square,
Act Two, Episode Six, The Building,
Act One, Episode Two, The Green and The Black

Складне передчуття. Торс у жовтій сорочці
1930
The mixed feeling . Torso in a yellow shirt
1930

Людина, що біжить, поч. 1930-х
The running man, early 1930s

Малевич виявився єдиним художником, який не просто був сучасником Голодомору 1932-33 років, а, бачачи все зблизка, ледь не зсередини, зумів знайти таку художню форму, щоб прийдешні покоління відчували жахіття пережитого цілим народом. Найтрагічніша річ у Малевича.

На тлі огрому синього неба з двома супрематичними будинками — червоним і білим, що перетворює пейзаж на пустку, біжить селянин, наче з обвугленим, чорним обличчям, з такими самими чорними руками і ногами. Ця рухлива постать між закритими мечем та хрестом надає картині зловісності.

Дмитро Горбачов,
мистецтвознавець

Malevich was the only artists who was not just a contemporary of the 1932-1933 Holodomor but who saw it with his own eyes, almost from the inside. This experience allowed him to find the unique artistic shape enabling the following generations to sense the atrocities the whole nation had to go through. Malevich's most tragic work.

Against the background of the infinite blue sky with two suprematic buildings — red and white turning the landscape into a forsaken dwelling — runs a peasant, black-faced as if cindered, and with the same black hands and legs. This moving figure appearing between the blood-stained sword and the cross makes the painting impressively sinister.

Dmitry Gorbachev,
art critic

Краса й гордість нової української графіки – Нарбут стоїть на зламі двох епох. До революції 1917 року — це молодий, але вже бездоганий в своїй майстерності мистець, лицар графіки без страху й докору, натхненний професіонал.

Після революції — це не тільки чудовий майстер, творчість якого забила на ріднім ґрунті фонтаном ще більш барвистих бризок; це — найвидатніший з поводирів у боротьбі за нове українське мистецтво, борець за перебудову й нове художнє оформлення усього життя, організатор вищої художньої школи, видатний громадський діяч.

Самий напрямок — графіка, найдемократичніше з мистецтв, яка не чекає на стінах музею чи приватного покою на рідкого глядача, а сама, в тисячах репродукцій, іде в саму гущину мас. Нарбут розробив державну символіку для Української Народної Республіки, грошові знаки, поштові марки. Створив нову українську абетку. Книга — від дитячого до наукового твору, від шкільної читанки до красного письменства й мистецького журналу, що сотнями тисяч примірників розійшлися по найглухіших закутках України.

«Я ілюстратор Нарбут частенько домальовував те, чого, на його думку, бракувало в тексті. Може, саме ця «співтворчість» зробила Нарбута великим ілюстратором».

Дмитро Горбачов,
мистецтвознавець

The pride and glory of the new Ukrainian graphics — Narbut — appears on the verge of two epochs. Before the 1917 revolution, he stands out as a young yet impeccably skillful artist, a knight of graphics without fear and without reproach, an inspired professional.

After the revolution, he is not just a gifted maestro whose creativity gushes with colorful splashes in his native land; he is the most remarkable helmsman in the struggle for the new Ukrainian art, tireless crusader in the cause of reformation and artistic décor of the entire life, founder of the higher artistic school, prominent public activist.

Graphics as a movement is the most democratic of all arts: instead of seeking appreciation on museum walls or in private collections, it makes its way into the public masses multiplied in thousands of reproductions. Narbut designed the state symbols for the Ukrainian People's Republic, its banknotes, postal stamps. He also authored the new Ukrainian alphabet. He takes credit for hundreds of thousands of books — from children's ABCs to literature masterpieces and art journals — spread all over Ukraine reaching most distant nooks.

"As an illustrator, Narbut would often add to his drawings some elements which he thought were missing in the text. Perhaps, this "co-authorship" made him the great illustrator."

Dmytro Gorbachov
Art Critic

ГЕОРГІЙ НАРБУТ HEORHIY NARBUT

1886 - 1920

Художник-графік, громадський діяч. Один із засновників і ректор Української академії мистецтв (1917). У 1952 році частину творів Георгія Нарбута було вилучено та переміщено до спецфонду, а потім знищено радянським режимом.

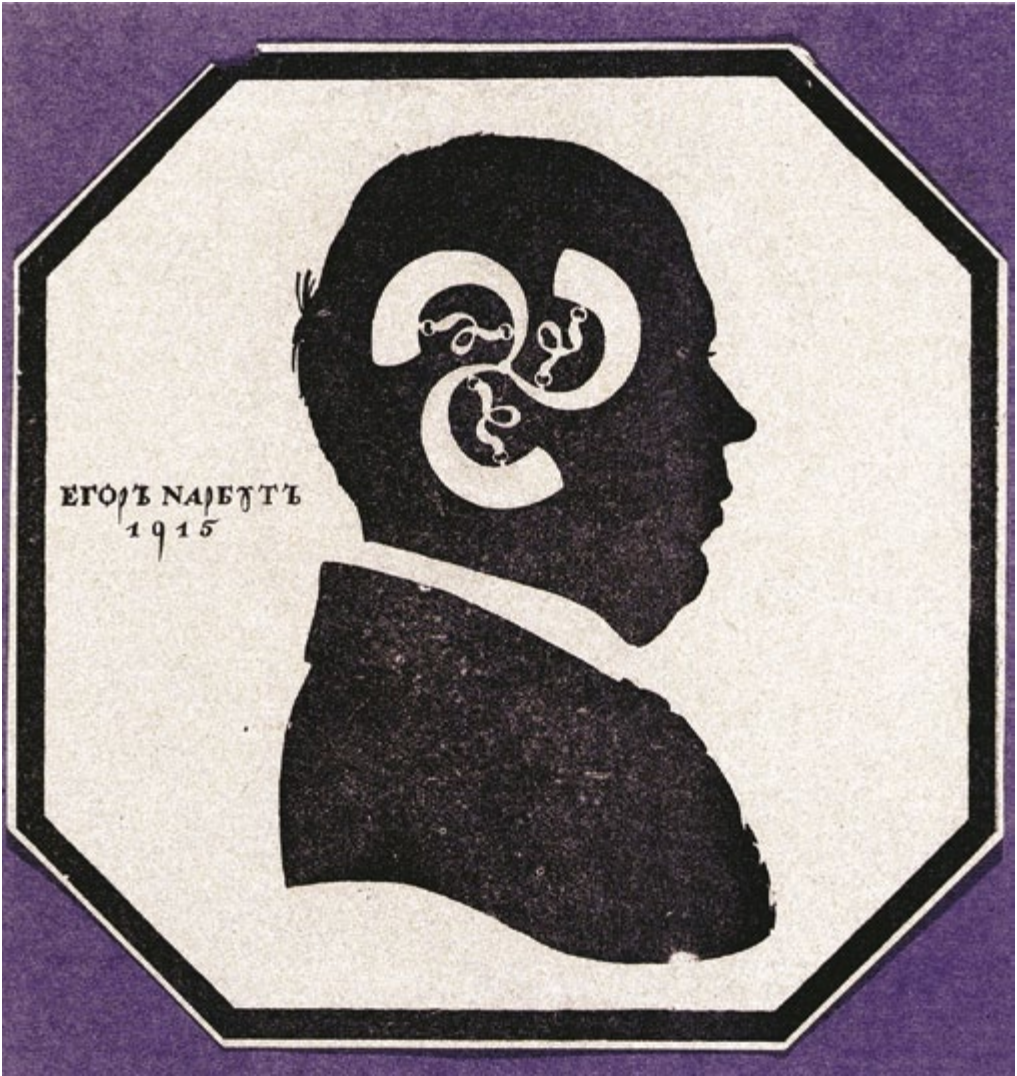
«Я Московщину не люблю. Люблю Україну і їй віддам усі сили»

Георгій Нарбут

A graphics artist, public activist. One of the founders and rector of the Ukrainian Academy of Arts (1917). In 1952, part of Heorhiy Narbut's works were withdrawn and moved to the special fund to be then destroyed by the Soviet regime.

"I don't like Moscow and Muscovites. I love Ukraine to which I will give all my strengths."

Heorhiy Narbut

Автопортрет із гербом роду Нарбутів
1915

Self-portrait with the coat of arms of the Narbut family
1915

Герб роду Нарбутів
 Аркуш із рукописної збірки «Akta Narbutorum», 1919
 The Narbuts family coat of arms
 A sheet from a handwritten compilation *Akta Narbutorum*, 1919

Автопортрет зі Святим Георгієм, 1917
 Self-portrait with St. George, 1917

Державний герб України. Обгортка для проекту, 1918
The State Emblem of Ukraine. Cover Sleeve for for the Project, 1918

Проект Державного герба України, 1918
Sketch of the State Emblem of Ukraine, 1918

Банкнота номіналом 100 карбованців Української Народної Республіки, 1917
100 karbovantsis banknote issued by the Ukrainian People's Republic, 1917

Цікаво, що на реверсі банкноти назва грошей дублюється мовами трьох найбільших нацменшин України — їдиш, польською та російською. Графічний дизайн Нарбута був не тільки естетично довершеним, але й глибоко змістовним.

Notably, the reverse of the bill contains its denomination written in languages spoken by three largest ethnic minorities — in Yiddish, in Polish and in Russian. Narbut's graphic design was not only esthetically immaculate but profoundly meaningful too.

Банкнота номіналом 500 гривень Української Народної Республіки, 1918
500 hryvnias banknote issued by the Ukrainian People's Republic, 1918

255

Перші українські поштові
марки по рис. Г. Нарбути.
Пробні відбитки.

Пробні відбитки поштових марок авторства Георгія Нарбути (30, 40, 50 шагів)
і Антона Середи (10, 20 шагів), 1918
Test prints of postal stamps authored by Heorhiy Narbut (value of 30, 40 and 50
shags) and by Anton Sereda (10 and 20 shags), 1918

Засновники Української Академії Мистецтв на тлі експозиції виставки професорів. Сидять (зліва направо): Абрам Маневич, Олександр Мурашко, Федір Кричевський, Михайло Грушевський — Голова Центральної Ради Української Народної Республіки, Іван Стешенко, Микола Бурачек; стоять: Георгій Нарбут, Василь Кричевський, Михайло Бойчук.

7 листопада 1917 року у Києві було проголошено Українську Народну Республіку, а вже 22 листопада відбулася інавгурація Української Академії Мистецтв разом з відкриттям виставки її професорів. Професорів Академії на той час було б дуже складно назвати авангардистами. Але їх суспільна роль, залученість у розбудову держави надає їм в певному сенсі іміджу авангардних художників.

Founders of the Ukrainian Academy of Arts against the background of its professors' exhibition. Sitting from left to right: Abram Manevych, Oleksandr Murashko, Fedir Krychevsky, Mykhaylo Hrushevsky — Head of the Central Council of the Ukrainian People's Republic; Ivan Steshenko, Mykola Burachek. Standing: Heorhiy Narbut, Vasyl Krychevsky, Mykhaylo Boychuk.

The 7th of November, 1917 saw the proclaiming of the Ukrainian People's Republic and as soon as on the 22nd of November, the inauguration of the Ukrainian Academy of Arts and the opening of its professors' exhibition took place. The Academy professors could barely be referred to as the avant-gardists. However, their pubic activity, the role they played in the new state buildup to a certain extent lends them an image of avant-garde artists.

Емблема групи «деві'ять» (деві'ять стріл), 1920
Emblem of the Nine Group (nine arrows), 1920

Георгій Нарбут був ініціатором створення цього об'єднання. Його метою було спрямовувати мистецтво певним шляхом; координувати і синтезувати окремі його галузі, по-товариському допомагати порадами, обговорювати власні проекти, слухати поезію та музику, формулювати принципи сучасного мистецтва.

This association was initiated by Heorhiy Narbut who aimed at channeling art down a certain avenue, to coordinate and to synthesize its individual trends and divisions, to offer friendly advice, to discuss own projects, to listen to poetry and to music, to articulate modern art principles.

Логотип проекту «ВЕЛИКА СІМКА» (сім пензлів), 2021
Logo of THE GREAT SEVEN Project (seven brushes), 2021

Створений за аналогією з емблемою групи «деві'ять» Георгія Нарбута. Автор логотипу Юрій Комельков
Designed in the vein of the Nine Group emblem created by Heorhiy Narbut. Authored by Yuri Komelkov.

Оригінал обкладинки для часопису «Наше минуле», 1918, №1
Original cover of *Nashe Mynule* (Our Past) magazine, 1918, №1

Еней та його військо
Ілюстрація до поеми «Енеїда» Івана Котляревського, 1919
Aeneas and his army.
Illustration to Ivan Kotlyarevsky's poem "Aeneid", 1919

Фортуна
Ілюстрація до поезії «Предпасхальное» Володимира Нарбута, 1919
The Fortune
Illustration to poetic compilation "The Easter Eve" by Volodymyr Narbut, 1919.

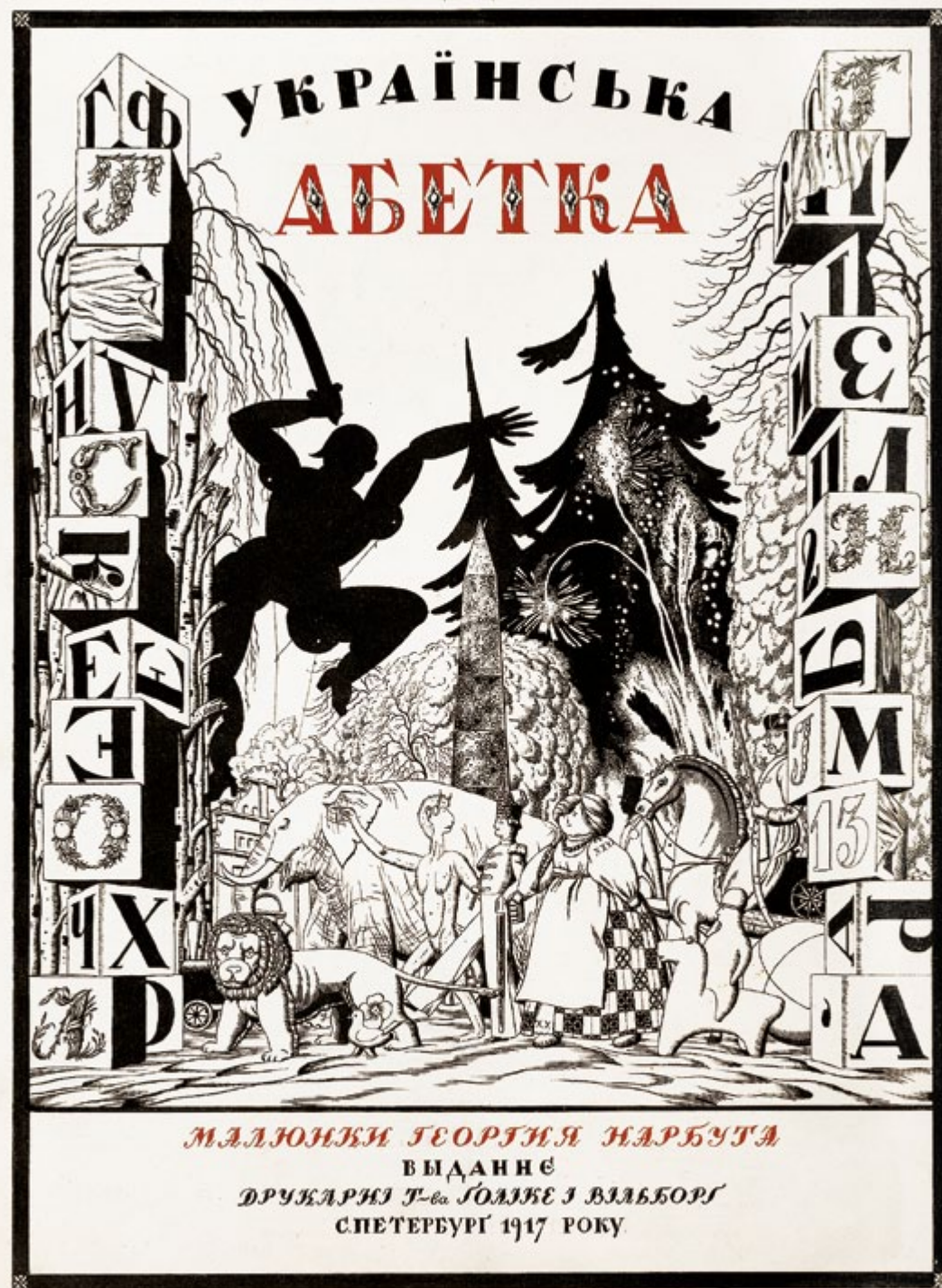
Оригінал обкладинки часопису «Зори»,
1919, № 1
Original cover of Zori (The Stars) magazine,
1919, №1

Руйни й вітряки в місячну ніч. Архітектурна композиція, 1919
Ruins and Windmills In Moonlit Night. Architectural composition, 1919

Обкладинка часопису «Мистецтво»
Київ, 1920, №1
Title paper cover «Art» magazine
Kyiv, 1920, №1

«Українська абетка». Обкладинка
32 x 23,8. Папір, друк
Музей історії міста Києва
Title paper cover (1886-1920) "Ukrainian alphabet"
32 x 23,8. Paper, print
Kyiv History Museum

Літера «А». «Українська абетка»
Аркуш до української абетки
1917
The letter «A»
Page from Ukrainian Alphabet
1917

Ч

Літера «Ч». «Українська абетка», 1917
Letter "Ч". "The Ukrainian ABC", 1917

Літера «Б» із ілюстративної частини вцілілого примірника
«Нарбутівського Збірника».
Київ, 1933

Page B of the illustrative part of the surviving copy
of "Narbut's Compilation"
Kyiv 1933

Літера «І». «Українська абетка»
31,5 x 22,5. Папір, друк
Музей історії міста Києва

Letter "I". "Ukrainian alphabet"
31,5 x 22,5. Paper, print
Kyiv History Museum

Літера «З». «Українська абетка»
31,5 x 22,6. Папір, друк
Музей історії міста Києва

Letter "Z". "Ukrainian alphabet"
31,5 x 22,6. Paper, print
Kyiv History Museum

Літера «К». «Українська абетка»
31,3 x 22,5. Папір, друк
Музей історії міста Києва

Letter "K". "Ukrainian alphabet"
31,3 x 22,5. Paper, print
Kyiv History Museum

Марії Примаченко упродовж гарячого, як полуденне сонце, життя вдалося не просто сконцентрувати образи в філософську систему, а наблизитись до витокового кредо українського мистецтва. Вона, лагідна серцем і оком, відкрита, дужа, чиста душою, неповторна за всіма мистецькими мірками. В споконвічних криницях творчий шлях художниці «не вмере, не загине». Запорукою тому — безсмертя витоків — колиски звершень української думки, українського характеру.

Народне мистецтво — скарби духовної чистоти, криниці нашої національної свідомості, свого роду свічки на вівтарі віри, любові, смаку. Існує вкрай хибна, примітивна, поверхнева думка, що народне мистецтво – то суцільний оптимізм, півники-льодяники, «два притопи-три прихлопи». Насправді — це драматизм, боротьба за життя. «Contra spem spero».

Не уявляю авангард без народного мистецтва, у якому споконвіку уживалися прадавні традиції та незапозичене новаторство. Уперше на співдружність народного та професійного мистецтва звернув увагу Дмитро Омелянович Горбачов, який знайшов «валентність», риси футуризму, у творах здавалось би не сумісних художників. Упевнений, що подібний складник — суто українське явище.

Ігор Диченко,
мистецтвознавець, колекціонер

Український фольклор став джерелом для багатьох новацій. Давнє мистецтво виявилось співзвучним сучасності своїм умінням знаходити вихід з трагедії життя до рятівного гумору, перемикатися з високого духовного регістру на низький тілесний, уміння наповнювати побут символікою.

Дмитро Горбачов,
мистецтвознавець

During the whole of her life, as burning as the hot sun, Maria Prymachenko managed to not only concentrate images in the philosophic system but also to approach the fundamental credo of the Ukrainian art. Her kind and tender heart and eye, her openness, strength, spiritual purity make her absolutely unique by art standards. The artist's creative path will "never die, never perish" in the wells of eternity. The immortality of origins as a cradle of the Ukrainian thought is an unwavering guarantee of her ever-lasting impact.

The folk art is a treasury of spiritual purity, the wells of our national identity, a kind of candles burning on the altar of faith, love, taste. A very erroneous, primitive and superficial look exists whereby the folk art is nothing but pure optimism, bright toys and rustic dances. In reality it is about drama, a struggle for survival, contra spem spero.

I cannot imagine avant-garde without the folk art which for centuries accumulated and merged hoary traditions and ingenious novelty. The integration of the folk and professional arts was first noticed by Dmytro Gorbachov who found the 'valence', traits of futurism in the works of seemingly different and incompatible artists. I am convinced that this building block is a purely Ukrainian phenomenon

Igor Dychenko,
art critic, collector

Ukrainian folklore is a source for many innovations. An old art form is in tune with modernity because it can find a way out from the tragedy of life to the redeeming humour, to switch from a high spiritual register to a low corporeal one, to fill everyday life with symbolism.

Dmitry Gorbachev,
art critic

МАРІЯ ПРИМАЧЕНКО MARIA PRYMACHENKO

1909 - 1997

Народна художниця, що працювала в жанрі наївного мистецтва.

«Наше рідне люблю — от і все. Бо то у нас на Україні віками робиться... Все вишите — красиве, і ніхто не повторить його ніде»

Марія Примаченко

Folk artists working in the naïve art genre.

"I love what is our native, that's it. These things have been created in Ukraine for ages... All our embroideries are just beautiful and no one will ever reproduce it."

Maria Prymachenko

 Prymachenko
family foundation

Приватна колекція
Private collection

Зруйнований під час окупації Іванківський історико-краєзнавчий музей.
25 лютого 2022 року. Селище Іванків, Київська область.
Героїчними зусиллями мешканці селища врятували всі роботи Марії Примаченко під час пожежі

Ivankiv History and Local Lore Museum destroyed during the occupation.
February 25, 2022. Village of Ivankiv, Kyiv Region.
Heroic efforts of the village citizens allowed to rescue all of Maria Prymachenko's works from fire

«ВЕЛИКА СІМКА 2.0». Національний музей Тараса Шевченка
4-13 листопада 2022 року.
THE GREAT SEVEN 2.0. National Taras Shevchenko Museum
4-13 November 2022

«Дарую сонячні квітки тим, котрі без мами і папи у Армії. Бажаю щастя — щоб ніхто їх не ображав, бо за них буде Гріх»
1990. З авторськими підписом та написами.
Папір, паста, олівець, маркер, гуаш, рукопис, 84,5x60,5 [86,0x61,3]
Національний музей Тараса Шевченка
“I give these flowers of the Sun to those who are now in the army leaving moms and dads behind.
I wish them happiness and may no one harm them as it is a great sin”
1990. Facsimile signature and inscriptions.
Paper, paste, pencil, marker, gouache, handwriting
84,5x60,5, [86.0x61.3]
National Taras Shevchenko Museum

«Наші орли літають-літають, людям щастя бажають.
А люди їм — щоб був на Землі Мир»
1987. З авторськими підписом та написами.
Темпера, гуаш, рукопис, 61,0x84,0 (62,5x84,5)
Національний музей Тараса Шевченка

“Our eagles fly sky-high wishing well to our people.
And people return them their wishes of peace in the World”
1987. Facsimile signature and inscriptions.
Tempera, gouache, handwriting 61.0x84.0 (62.5x84.5)
National Taras Shevchenko Museum

«Два соколи довго пробули у космічному просторі: один до другого воркотіли — на свою землю хотіли:
їх мрія збулася — вся родня зійшлася і радість почалася»
1978. З авторськими підписом та написами.
Папір, олівець, паста, темпера, гуаш, рукопис, 61,7x84,7
Національний музей Тараса Шевченка

“Two falcons flew long in space: they cooed and talked to each other craving to return to their land.
Their dream came true – the family reunited and great joy began”
1978. Facsimile signature and inscriptions.
Paper, pencil, paste, tempera, gouache, handwriting, 61.7x84.7
National Taras Shevchenko Museum

**«Лекаха чухається. А вже весна,
а у неї до діла охоти нема — а ротяра здорова»**

1990. З авторськими підписом та написами.

Папір, паста, олівець, гуаш, рукопис, 60,3x84,5 (61,2x86,0)

Національний музей Тараса Шевченка

**“The funny creature is unsettled. The spring has come but the creature is too lazy to work,
though its mouth is quite big”**

1990. Facsimile signature and inscriptions.

Paper, pencil, paste, gouache, handwriting 60.3x84.5 (61.2x86.0)

National Taras Shevchenko Museum

**«Атомна весела: із неї знімуть тягар. А вона поїде у поля орати та сіяти.
Треба землю пахати, а не стріляти — стрілянина до добра не доведе, а у могилу заведе»**

1988. З авторськими підписом та написами.

Папір, чорнило, олівець, паста, маркер, темпера, гуаш, рукопис, 59,5x84,5 (61,0x85,8)

Національний музей Тараса Шевченка

**“The Atomic is happy: it will be relieved of the burden and it will go out to the fields and will plough and sow.
Ploughing is better than shooting: shooting is good for nothing, it's a ticket to the grave”**

1988. Facsimile signature and inscriptions.

Paper, ink, pencil, paste, marker, tempera, gouache, handwriting 59.5x84.5 (61.0x85.8)

National Taras Shevchenko Museum

«Ваня зловив змія і загнуждав, і повів у звіринець: там буде йому притулок —
будуть люди дивитися, а Ваня буде гордитися»
1989. З авторськими підписом та написами.
Папір, паста, гуаш, рукопис, 59,5x85,0 (61,0x86,2)
Національний музей Тараса Шевченка
“Vania caught a dragon, harnessed it and took it to the zoo which will become a home for it.
People will watch, Vania will be proud”
1989. Facsimile signature and inscriptions.
Paper, paste, gouache, handwriting, 59,5x85,0 (61,0x86,2)
National Taras Shevchenko Museum

«Крокодил ловить мавпи»
1963. Папір, гуаш, 57,5x80
Національний музей Тараса Шевченка
“Crocodile catching monkeys”
1963. Paper, gouache, 57.5x80
National Taras Shevchenko Museum

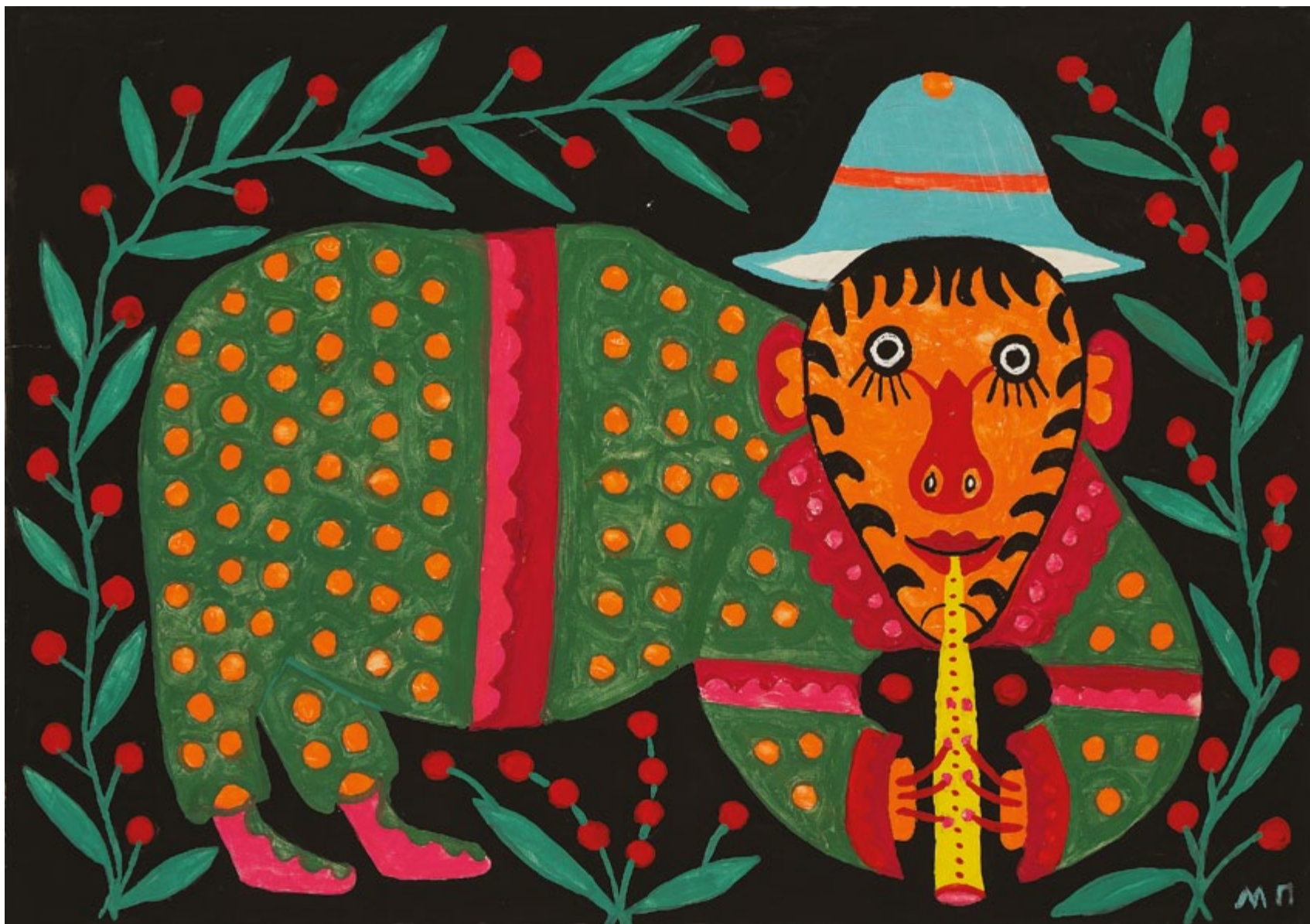
«Ця птиця ходить, не літає, людям у Новому році щастя бажає, щоб був мир»
 1991. З авторськими підписом та написами.
 Папір, паста, олівець, гуаш, рукопис, 42,0x60,0 [43,0x61,0]
 Національний музей Тараса Шевченка

“This bird is walking, not flying, wishing people wellness and peace in the New Year”
 1991. Facsimile signature and inscriptions.
 Paper, pencil, paste, gouache, handwriting 42.0x60.0 [43.0x61.0]
 National Taras Shevchenko Museum

«Звір Горохове чучело»
 1985. З авторськими підписом та написами.
 Картон, паста, олівець, кольоровий олівець, темпера, гуаш, рукопис, 63,5x82,0 [64,5x83,8]
 Національний музей Тараса Шевченка

“The Animal Spooky Effigy”
 1985. Facsimile signature and inscriptions.
 Cardboard, paste, pencil, colored pencils, tempera, gouache, handwriting, 63.5x82.0 [64.5x83.8]
 National Taras Shevchenko Museum

«Горохове чучело грає на сопілці: я на сонечку лежав — руду бороду держав»
 1990. З авторськими підписом та написами.
 Папір, паста, олівець, гуаш, рукопис, 59,5x84,5 (61,0x86,0)
 Національний музей Тараса Шевченка

“Spooky Effigy Plays Fife: I was lying in the sunlight holding my rusty beard in my hand”
 1990. Facsimile signature and inscriptions
 Paper, pencil, paste, gouache, handwriting 59.5x84.5 (61.0x86.0)
 National Taras Shevchenko Museum

«Свиня на Вкраїну прибула: у неї пика довга — хоче зарити українські квіти...»
 1989. З авторськими підписом та написами.
 Папір, паста, олівець, гуаш, рукопис, 60,0x85,0 (61,2x85,8)
 Національний музей Тараса Шевченка

“Pig arriving in Ukraine: its muzzle is so long — it looks to dig into Ukrainian flowers...”
 1989. Facsimile signature and inscriptions
 Paper, pencil, paste, gouache, handwriting 60.0x85.0 (61.2x85.8)
 National Taras Shevchenko Museum

«П'яниця на вулиці валяється»
1963, Папір, гуаш, 57х79,5
Національний музей Тараса Шевченка
“Drunkard lying in the street”
1963. Paper, gouache, 57x79.5
National Taras Shevchenko Museum

«Війна голову нагнула, коlobка ухопила, [за] що увесь народ не любить війну...»
1990. З авторськими підписом та написами.
Папір, паста, гуаш, рукопис, 60,0х85,0 (61,2х86,0)
Національний музей Тараса Шевченка
“The war bowed its head to snatch a gingerbread man. [That's] why all the people hate war...”
1990. Facsimile signature and inscriptions
Paper, paste, gouache, handwriting 60.0x85.0 (61.2x86.0)
National Taras Shevchenko Museum

«Сидить Валерикова мати коло хати, дивиться на синові слідочки,
що покинув пам'ять у садочку, сидить — руки простягає, а синочка немає»
1990. З авторськими підписом та написами.
Папір, чорнило, паста, маркер, олівець, гуаш, рукопис, 49,0x72,0 (51,0x73,2)
Національний музей Тараса Шевченка

“Valeryk’s mother sitting by her house looking at the footprints of her son who left his memory behind in the garden.
She stretches her hands out but the son is not there”
1990. Facsimile signature and inscriptions
Paper, ink, paste, marker, pencil, gouache, handwriting 49.0x72.0 (51.0x73.2)
National Taras Shevchenko Museum

Какарузяни коньок горбуньок
1983. Папір, гуаш. 61x86
Приватна колекція

The Little Corn Humpbacked Horse
1983. Paper, gouache. 61x86
Private collection

«Атомна війна, будь проклята Вона щоб люде не знали и Гора не мали»
1990. З авторськими підписом та написами.
Папір, гуаш, 61,0x86,3
Приватна колекція

“May the nuclear war be cursed, may people never know it and never have sorrow”
1990. Facsimile signature and inscriptions
Paper, gouache 61.0x86.3
Private collection

 Prymachenko
family foundation

Сергій Проскурня. «Присвячення Марії Примаченко».
Колаж. 30x44,5
Приватна колекція

Sergey Proskurnya. “Dedication to Maria Prymachenko”
Collage. 30x44,5
Private collection

Сорока у цветах
1968. Папір, гуаш. 42x60
Приватна колекція

Maggie Amidst Flowers
1968, Paper, gouache, 42x60
Private collection

«Український перець хоч гіркий, але проте усюди й повсюди він на столі побуває й усім здоров'я дбає»
1986. З авторськими підписом та написами.
Папір, паста, олівець, кольоровий олівець, темпера, гуаш, рукопис, 59,0x78,0 [62,5x84,8]
Національний музей Тараса Шевченка

"Ukrainian pepper may taste bitter but it is on everyone's table and it cares for everyone's feeling good"
1986. Facsimile signature and inscriptions.
Paper, paste, pencil, colored pencils, tempera, gouache, handwriting, 59.0x78.0 [62.5x84.8]
National Taras Shevchenko Museum

Художник і поет, альфа і омега українського професійного мистецтва, що став наріжним каменем для формування модерної нації в найбільш східній частині Європи. Майже невідомий за межами України Шевченко-художник був протомодерністом і протоавангардистом водночас, Шевченко-поет започаткував формування постколоніального дискурсу в Східній Європі.

За 47 років свого життя Тарас Шевченко пройшов шлях від нікому невідомого сироти до найбільшого майстра мистецтва гравюри і ліногравюри в Російській імперії, кого за витончену роботу зі світотінню ще за життя називали «наш Рембрант». Улюблений учень Карла Брюлова, Тарас Шевченко ще замолоду здобув право малювати портрети членів імператорської родини і став першим професійним художником, який змалював простих людей і природу України та Казахстану. Започаткував жанр пейзажу в техніці акварелі.

Його перша поетична книга «Кобзар», видана 1840 р. у Санкт-Петербурзі, авангардно переросла романтику XIX ст., започаткувавши високий стиль в українській літературній традиції, що через 10 років призвело до виникнення першої абетки літературної української мови.

Першим у Східній Європі поставив звичайну людину в центр художнього осмислення, а найвідомішу картину — «Катерину» — що стала національною святинею, написав з жінки-покритки, постать якої маргіналізувалася суспільством.

Починаючи від 1890-х років абсолютний моральний авторитет для українців: рейтинг народної довіри до нього ніколи не опускався нижче 75 відсотків. Тарас Шевченко першим чітко сформулював прагнення України до волі та незалежності, його постать та творчі набутки стали наріжним каменем для формування ДНК модерної української нації.

Дмитро Стус,
український письменник, літературознавець, редактор, Генеральний директор Національного музею Тараса Шевченка

Після початку повномасштабної війни проти України на всіх окупованих територіях загарбниками було цілеспрямовано пошкоджено або зруйновано велику кількість пам'ятників Тарасу Шевченку.

An artist and a poet, alpha and omega of Ukraine's professional art who became a cornerstone of the modern nation formation in the extreme East of Europe. Almost unknown beyond Ukraine's borders, Shevchenko as an artist was a protomodernist and a protoavant-gardist at a time, while Shevchenko as a poet laid the foundation of post-colonial discourse formation in Eastern Europe.

Over just 47 years of his life, Shevchenko passed a way from an unknown orphan all the way to the Russian Empire's most prominent virtuoso of engraving and linocut. In appreciation of his masterly work with lights and shades, his contemporaries called him "our Rembrandt". Karl Briulov's favorite student and disciple, Taras Shevchenko won the right to paint portraits of the imperial family members back in his young years, and became the first professional painter depicting ordinary people and sceneries of Ukraine and Kazakhstan. He also initiated a genre of landscape painting using watercolor technique.

His first poetic compilation KOBZAR issued in St. Petersburg in 1840, was so advanced that it outgrew the 19th century romantic genre giving life to the new high style in the Ukrainian literary tradition which 10 years later brought about the emergence of the first Ukrainian language ABC.

He was the first author in Eastern Europe who put an ordinary man in the center of artistic conceptualization. Besides, he painted his most renowned canvas "Kateryna" from a dishonored woman, an epitome of public condemnation and marginalization.

Starting from 1890s, he has been an ultimate moral authority for Ukrainians — the rating of people's trust in Shevchenko never dropped below 75 percent. He was the first to clearly articulate Ukraine's aspiration for freedom and independence, his genius and his creative legacy became a cornerstone of forming the modern Ukrainian nation's DNA.

Dmytro Stus
Ukrainian writer, literature critic. Editor, General Director, National Taras Shevchenko Museum

After the full-scale war against Ukraine broke out, a great number of monuments to Taras Shevchenko were either damaged or destroyed across all occupied territories.

ТАРАС ШЕВЧЕНКО
TARAS SHEVCHENKO

1814 - 1861

Художник, поет, прозаїк, мислитель, етнограф, громадський діяч.

«Живопис – моя професія...»

Тарас Шевченко

«Тарас Шевченко — інтелектуал, естет, авангардист. Попередник футуризму, сюрреалізму, дадаїзму»

Дмитро Горбачов,
мистецтвознавець

Artist, poet, prosaic, thinker, ethnographer, public activist.

"Painting is my profession"

Taras Shevchenko

"Taras Shevchenko — an intellectual, anesthetist, avant-gardist. The forerunner of futurism, surrealism, Dadaism."

Dmytro Gorbachov,
Art Critic

Автопортрет
1840 р.
Полотно, олія, 57,0х35,0
Національний музей Тараса Шевченка
Self-portrait
1840.
Oil on canvas, 57,0х35,0
Taras Shevchenko National Museum

Розстріляне ворожим літаком 2 березня 2022 року погруддя Тараса Шевченка в селищі Бородянка Київської області. Його численні фото обійшли світові ЗМІ, а саме погруддя стало головним символом нескореності нашого народу та варварства російської армії.

Автор погруддя — скульптор Микола Міщук

The bust of Taras Shevchenko in the village of Borodyanka of Kyiv region shot by an enemy's airplane on March 2, 2022. Multiple photos of this barbaric act were featured in all world media and the bust itself became a main symbol of our nation's defiance and bravery and the savageness of the Russian military.

Bust sculpted by Mykola Mishchuk

«ВЕЛИКА СІМКА 2.0». Фрагмент експозиції. Національний музей Тараса Шевченка.

4-13 листопада 2022 року

THE GREAT SEVEN 2.0. Exposition fragment. National Taras Shevchenko Museum.

4-13 November 2022

КАТЕРИНА

Кохайтеся, чорнобриві,
Та не з москалями,
Бо москалі — чужі люде,
Роблять лихо з вами.
Москаль любить жартуючи,
Жартуючи кине;
Піде в свою Московщину,
А дівчина гине...
Якби сама, ще б нічого,
А то й стара мати,
Що привела на світ божий,
Мусить погирати.
Серце в'яне, співаючи,
Коли знає за що;
Люде серця не побачать,
А скажуть — ледащо!
Кохайтеся ж, чорнобриві,
Та не з москалями,
Бо москалі — чужі люде,
Згнуццаються вами.
Не слухала Катерина
Ні батька, ні неньки,
Полюбила москалика,
Як знало серденько.
Полюбила молодого,
В садочок ходила,
Поки себе, свою долю
Там занастила.

Т. Шевченко
Уривок із поеми
«Катерина»
1838-1839

KATERYNA

Fall in love, you dark-browed girls,
But not with Moscow's soldiers,
Moscow's soldiers come as strangers,
And will harm you coldly.
A Moscow soldier loves in jest,
And with a jest he's leaving,
Off back to his Muscovy –
And she'll perish, grieving.
If her alone, it would be nothing,
But the aged mother
Who brought her into the world, must
Likewise perish with her.
And the heart will dry up, singing,
When it knows the ending,
People do not see the heart,
But «worthless» they condemn it.
Fall in love, you dark-browed girls,
But not with Moscow's soldiers,
Moscow's soldiers come as strangers,
And will harm you coldly.
Kateryna did not heed her
Father nor her mother;
Met a Moscow soldier, and
As her heart knew, loved him.
Fell in love with this young man,
Went to the orchard to him.
And all her good fortune there
For herself she ruined.

Taras Shevchenko
Abstract from the poem
«Kateryna»
1838-1839

Translated by
Vera Rich

Катерина
1842. Полотно, олія, 93,0x72,3
Національний музей Тараса Шевченка

Kateryna
1842. Oil on canvas, 93,0x72,3
Taras Shevchenko National Museum

«ВЕЛИКА СІМКА 2.0». Фрагмент експозиції. Національний музей Тараса Шевченка.
4-13 листопада 2022 року
THE GREAT SEVEN 2.0. Exposition fragment. National Taras Shevchenko Museum.
4-13 November 2022

Марія. За поемою О.С.Пушкіна «Полтава»

1840. Папір, акварель, 24,7x20,1
Національний музей Тараса Шевченка

Maria. Based on Pushkin's poem «Poltava»

1840. Watercolor on paper, 24,7x20,1
Taras Shevchenko National Museum

Циганка-ворожка

1841. Брістольський папір, акварель, 25,6x20,7
Національний музей Тараса Шевченка

A Gypsy Fortune Teller

1841. Watercolor on Bristol paper, 25,6x20,7
Taras Shevchenko National Museum

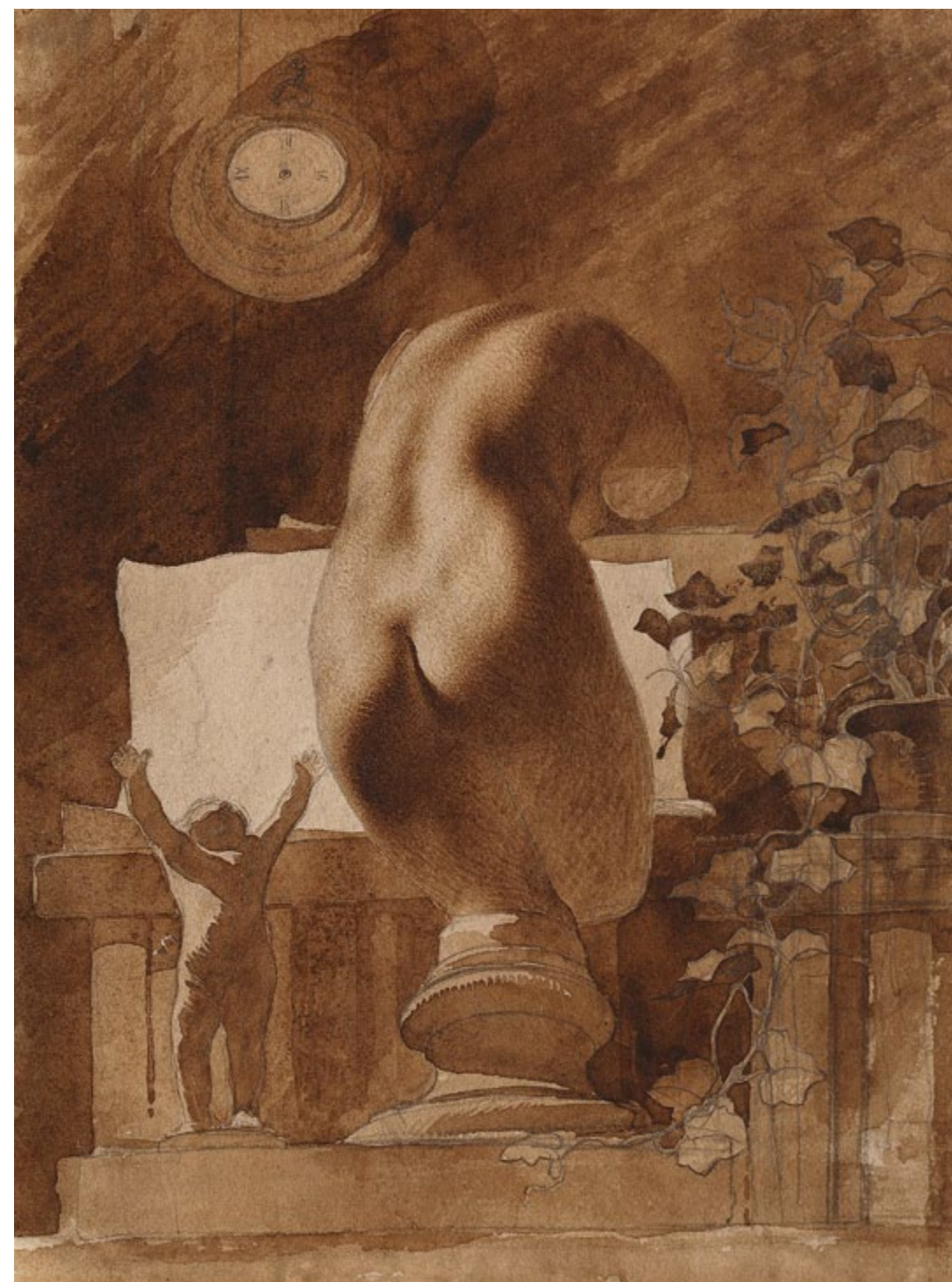

Хлопчик-натурник

1860. Папір, сепія, червоний олівець, 36,3x25,8
Національний музей Тараса Шевченка

A model boy

1860. Paper, sepia, red pencil, 36,3x25,8
Taras Shevchenko National Museum

Натюрморт

1860. Папір, олівець, сепія, 32,7x24,4
Національний музей Тараса Шевченка

Still Life

1860. Sepia and pencil on paper, 32,7x24,4
Taras Shevchenko National Museum

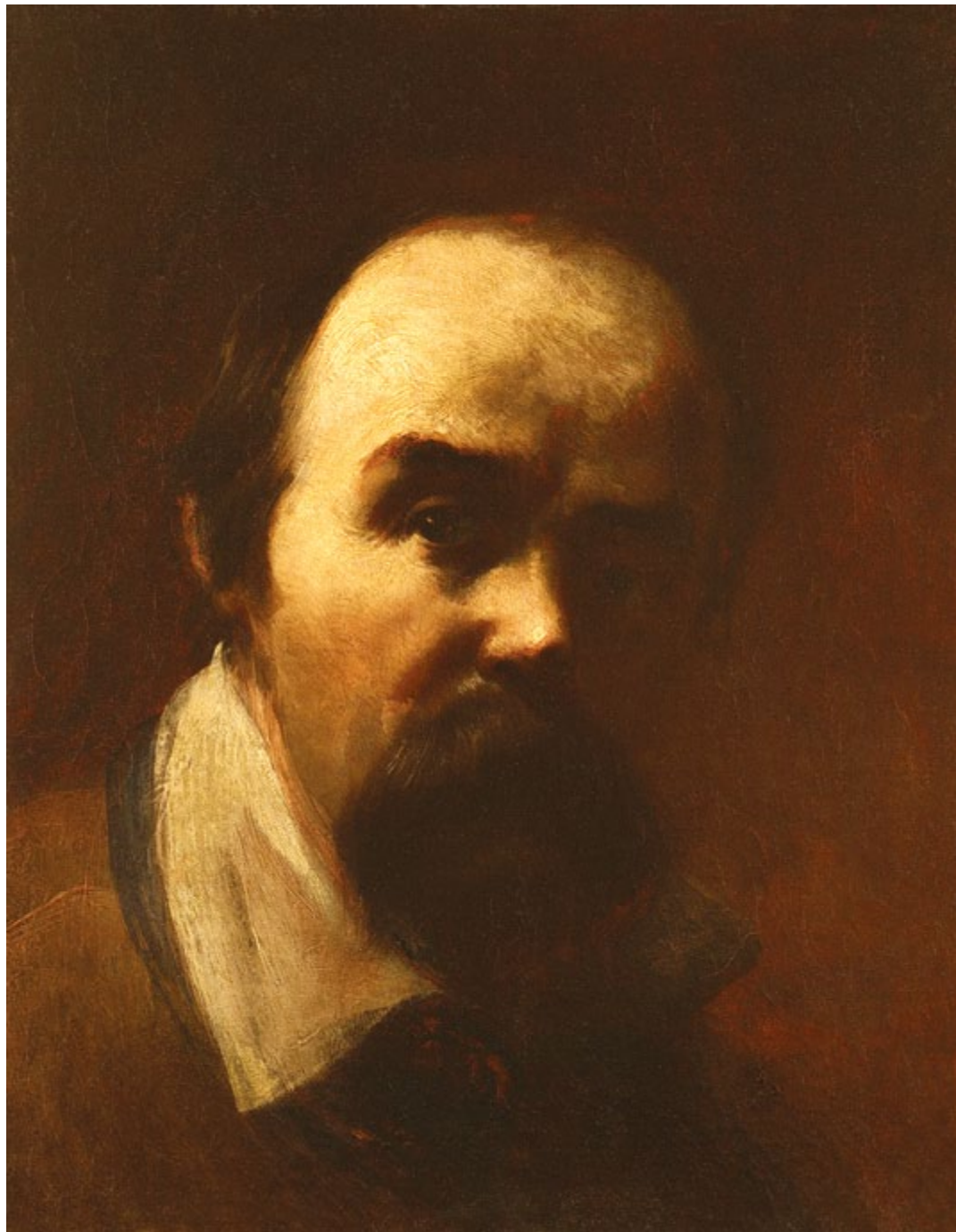
Казашка Катя
 1857. Мангышлак
 Папір, сепія, 27,6x21,5
 Національний музей Тараса Шевченка

Kazach Girl Katya
 1857. Mangyshlak
 Sepia on paper, 27,6x21,5
 Taras Shevchenko National Museum

Сон бабусі та онуки
 1839-1840 рр. Папір, акварель, 21,9x27,6
 Національний музей Тараса Шевченка

Granny and Granddaughter Asleep
 1839-1840. Paper, watercolor, 21,9x27,6
 Taras Shevchenko National Museum

Автопортрет
1859. Полотно, олія, 44,4х 35,5
Національний музей Тараса Шевченка

Self-portrait
1859. Oil on canvas, 44.4x 35.5
Taras Shevchenko National Museum

Дніпрові русалки
1859. Папір, білило, сепія, 30,3х45,4
Національний музей Тараса Шевченка

Mermaids of the Dnipro
1859. Paper, whitewash, sepia, 30,3x45,4
Taras Shevchenko National Museum

У Києві

1844. Папір, офорт, 17,5х26,0; 22,3х30,0; [37,0х50,9]
Національний музей Тараса Шевченка

In Kyiv

1844. Etching on paper, 17,5x26,0; 22,3x30,0; [37,0x50,9]
Taras Shevchenko National Museum

Шхуни «Константин» та «Николай»

1848 [кін червня - 1 пол липня], Раїм
Папір, сепія, білило, 16,8х26,7
Національний музей Тараса Шевченка

Schooners "Konstantine" and "Nikolay"

1848. [20 - 25.VII], Raim
Sepia on paper, whitewash, 16,8x26,7
Taras Shevchenko National Museum

Видубицький монастир у Києві
 1844. Папір, офорт, 17,3х24,7; 20,1х26,5 [37,0х50,9]
 Національний музей Тараса Шевченка

The Vydubetsky Monastery in Kyiv
 1844. Etching on Paper, 17,3х24,7; 20,1х26,5 [37,0х50,9]
 Taras Shevchenko National Museum

Аскольдова могила
 1846. Київ
 Папір, акварель, сепія, 26,0х37,0
 Національний музей Тараса Шевченка

Askold's Grave
 1846. Kyiv
 Watercolor and sepia on, 26,0х37,0
 Taras Shevchenko National Museum

Селянська родина
 1843. Україна
 Полотно, олія, 60,0×72,5
 Національний музей Тараса Шевченка

Peasant Family
 1843. Ukraine
 Oil on canvas, 60,0×72,5
 Taras Shevchenko National Museum

На пасіці
 1843. Україна
 Полотно, олія, 53,0×41,0
 Національний музей Тараса Шевченка

At the Apiary
 1843. Ukraine
 Oil on canvas, 53,0×41,0
 Taras Shevchenko National Museum

«ВЕЛИКА СІМКА». Фрагмент експозиції «Сакральне мистецтво».
Музей історії міста Києва.
27 травня - 28 червня 2021 року
THE GREAT SEVEN PROJECT. Fragment of THE SACRAL ART Exposition.
Museum of Kyiv History
May 27 – June 28, 2021

«ВЕЛИКА СІМКА». Фрагмент експозиції «Сакральне мистецтво».
Музей історії міста Києва.
27 травня - 28 червня 2021 року
THE GREAT SEVEN PROJECT. Fragment of THE SACRAL ART Exposition.
Museum of Kyiv History
May 27 - June 28, 2021

ДІАЛОГИ
DIALOGUES

«Під час пошуку творів для проекту «ВЕЛИКА СІМКА» я помітив чимало творчих перегуків між художниками, які жили у XIX, XX та XXI століттях. Так виник розділ «ДІАЛОГИ», де ці невимушені, але й не випадкові паралелі проілюстровано найбільш вражаючими прикладами»

Юрій Комельков,
автор проєкту «ВЕЛИКА СІМКА»

While searching for works to be featured in the GREAT SEVEN Project, I noticed a lot of creative echoes between artists living in the 19th, 20th and 21st centuries. This finding underpinned the chapter DIALOGUES in which these casual yet not accidental parallels are illustrated with most impressive examples.”

Yurii Komelkov,
Author, The GREAT SEVEN Project

«ВЕЛИКА СІМКА». Фрагмент експозиції «Діалоги».
Музей історії міста Києва.
27 травня - 28 червня 2021 року.
THE GREAT SEVEN. Fragment of DIALOGUES Exposition
Museum of Kyiv History
May 27 – June 28, 2021

DIALOGUES

Михайло Бойчук
Mykhaylo Boychuk

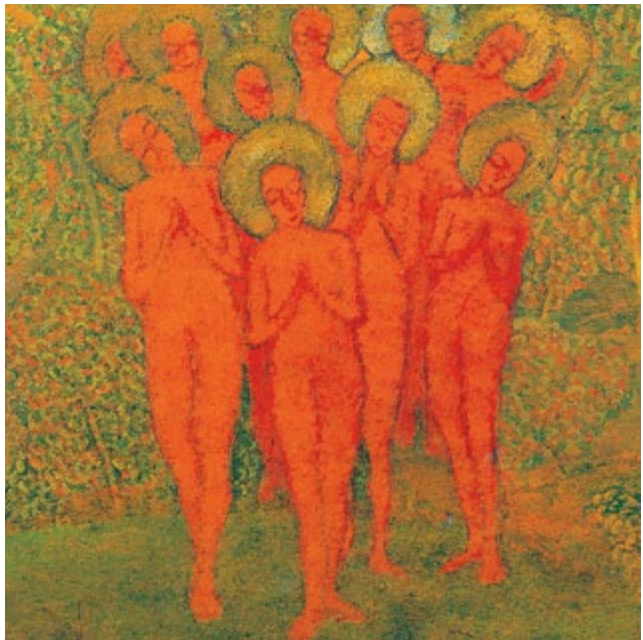
Анатолій Криволап
Anatoly Kryvolap

Тарас Шевченко
Taras Shevchenko

Георгій Нарбут
Heorhiy Narbut

Казимир Малевич
Kazimir Malevich

Студентська робота бойчукистів
Work by Boychukist students

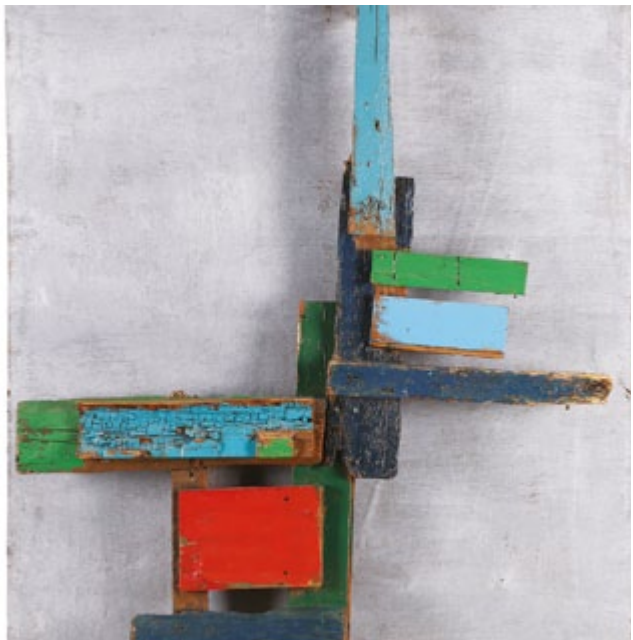
Михайло Бойчук
Mykhaylo Boychuk

Анатолій Криволап
Anatoly Kryvolap

Олександр Архіпенко
Alexander Archipenko

Анатолій Криволап
Anatoly Kryvolap

Тарас Шевченко
Taras Shevchenko

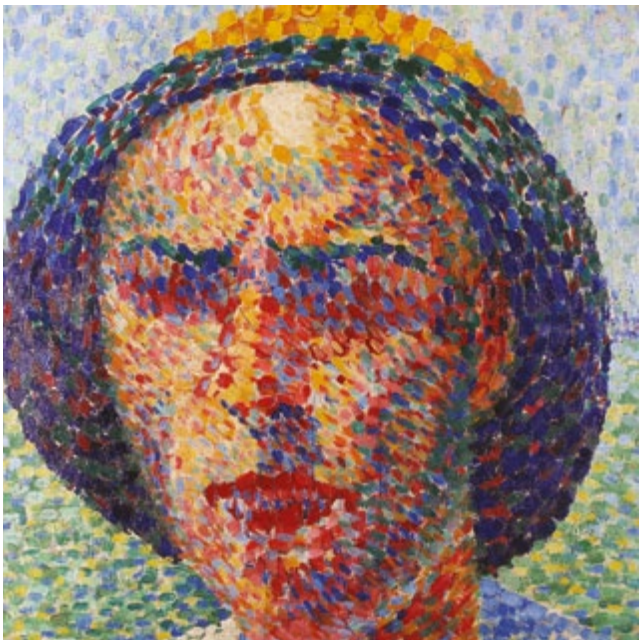
Студентська робота бойчукистів
Work by Boychukist students

Казимир Малевич
Kazimir Malevich

Студентська робота бойчукистів
Work by Boychukist students

Студентська робота бойчукистів
Work by Boychukist students

Марія Примаченко
Maria Prymachenko

Author Iurii Komelkov	Автор проекту Юрій Комельков
Organizers of the project Kyiv History Museum Fund CULTAURA	Організатори проекту Музей історії міста Києва Фонд КУЛЬТАУРА
Main partner IGOR VORONOV ART FOUNDATION	Головний партнер ГО АРТ-ФОНД ІГОРЯ ВОРОНОВА
Організатор виставки «ВЕЛИКА СІМКА 2.0» м. Київ, 04.11.22-14.11.22 Благодійний фонд «СУЧАСНА УКРАЇНА» президент Volodymyr Havrysh	Організатор виставки «ВЕЛИКА СІМКА 2.0» м. Київ, 04.11.22-13.11.22 Благодійний фонд «СУЧАСНА УКРАЇНА» президент Володимир Гавриш
Partners Taras Shevchenko National Museum Andrey Sheptytsky National Museum in Lviv Borys Vosnytsky Lviv National Art Gallery The National Academy of Fine Arts and Architecture ATLANT-UMS Publishing House RODOVID Publishing House	Партнери Національний музей Тараса Шевченка Національний музей у Львові імені Андрея Шептицького Львівська національна галерея мистецтв імені Бориса Возницького Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури Видавництво АТЛАНТ-ЮЕМСі Видавництво РОДОВІД
	
Private archives and collections courtesy of Igor Voronov, Eduard Dymshyts, Iurii Komelkov, Abramovych Igor, Olena Sosedka	Приватні архіви та колекції Ігор Воронов, Едуард Димшиц, Юрій Комельков, Ігор Абрамович, Олена Соседка
Academic advisers Dmytro Gorbachov, Academician of the National Academy of Arts of Ukraine, Art Critic Natalia Kryvda, Philosophy Doctor, Professor, Chair of the Ukrainian Philosophy and Culture of Kyiv National Taras Shevchenko University Yaroslav Kravchenko, Doctor of Arts, Art Critic	Наукові консультанти Дмитро Горбачов — академік Національної академії мистецтв України, мистецтвознавець Наталія Кривда — докторка філософських наук, професорка кафедри української філософії та культури Київського Національного університету імені Тараса Шевченка Ярослав Кравченко — мистецтвознавець, кандидат мистецтвознавства
Photos by Mykhailo Andreyev, Andriy Bochka, Olena Ilienko, Valentyn Landar, Yana Staryk	Фотографії Михайло Андреєв, Андрій Бочка, Олена Ільєнко, Валентин Ландар, Яна Старик